

**“ CU GRIJĂ PENTRU MEDIU,
CU GRIJĂ PENTRU VIITOR “**

**Culegere de referate științifice,
exemple de bune practici, parteneriate educaționale
prezentate în cadrul simpozionului județean**

**CHIȘODA
mai 2024**

Nr. 3 / 2024, Chișoda

**ISSN 3008 – 3397
ISSN-L 3008 - 3397**

“ CU GRIJĂ PENTRU MEDIU, CU GRIJĂ PENTRU VIITOR “

**Culegere de referate științifice,
exemple de bune practici, parteneriate educaționale
prezentate în cadrul simpozionului județean**

**CHIȘODA
mai 2024**

Nr. 3 / 2024, Chișoda

**ISSN 3008 – 3397
ISSN-L 3008 - 3397**

Publicația de față cuprinde materialele prezentate de participanții la **Simpozionul județean “Cu grijă pentru mediu, cu grijă pentru viitor”** desfășurat online în luna mai 2024 la Grădinița P.P. Chișoda, în cadrul **Proiectului Educațional Județean “Ne jucăm, învățăm și natura protejăm!”**, proiect inclus în Calendarul activităților educative școlare și extrașcolare al I.S.J. Timiș 2023 – 2024 la poziția 18.

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

- ✓ prof. înv.preșc. Cheie Simona
- ✓ prof. înv.preșc. Dancea Carmen
- ✓ prof. înv.preșc. Sârbu Iulia
- ✓ prof. înv.preșc. Cocian Alexandra
- ✓ prof. înv.preșc. Cecan Olimpia
- ✓ prof. înv.preșc. Cionca Ileana
- ✓ prof. înv.preșc. Coseriu Cristiana
- ✓ prof. înv.preșc. Mărguș Cosmina
- ✓ prof. înv.preșc. Petruț – Nicola Daniela
- ✓ prof. înv.preșc. Popovici Snejana
- ✓ prof. înv.preșc. Simion Oana
- ✓ prof. înv.preșc. Uțică Sofia

Ediție îngrijită de: prof. Cheie Simona

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate revine în exclusivitate autorilor.

”ECO ÎNSEAMNĂ SĂNĂTATE”

prof. . înv. preșc. Dancea Elena Carmen
prof. . înv. preșc. Cocian Alexandra
Grădinița P.P.Chișoda, Timiș

A fi eco înseamnă a iubi mediul înconjurător, a-l respecta, a avea grija de el, dar și de noi și cei din jur. Pentru că, dacă este adevărat că faptele tale se răsfrâng asupra mediului înconjurător, tot la fel de adevărat este și că mediul înconjurător ne va răspunde pe măsura faptelor noastre. Poate că povestea nu ar suna la fel de dramatic dacă rezultatele propriilor noastre acțiuni nu s-ar repercuta asupra copiilor noștri, a nepoților, a celor ce vin după noi.

Cuvântul ecologie vine de la greaca antică și înseamnă acasă. Ea examinează daunele tuturor ființelor vii în mediul lor în ciclul de viață. Este, de asemenea, o ramură a biologiei, dar o ramură a științei. Ecologia înseamnă știința mediului.

Toate lucrurile vii sunt consumate pentru a supraviețui. Consumul duce, de asemenea, la distrugere. Cu alte cuvinte, fiecare ființă vie este un pericol care poate provoca daune permanente mediului înconjurător pentru a supraviețui. Când suntem examinați în acest sens, este un fapt că ne rănim tot felul de produse și comportamente care sunt folosite inconștient și resurse naturale.

A fi eco înseamnă a cunoaște 3 verbe: a reduce, a refolosi, a recicla. Dacă reușești să le folosești ca verbe de baza în activitatea ta cotidiană, te vom declara un adevărat prieten al mediului înconjurător.

Verbul a reduce - Cu toți ar trebui să încercăm să reducem consumul de apă. Ar trebui să reducem consumul de energie, să nu uităm să închidem televizorul, calculatorul, (...) atunci când nu ne mai sunt de folos. Nu trebuie să uităm să scoatem încărcătorul telefonului din priză când nu încărcăm telefonul deoarece consumă energie când e lăsat în priză.

Verbul a refolosi – Se întâmplă destul de des să nu mai avem nevoie de un anumit lucru, să ne gândim de două ori înainte de a-l arunca. “L-am mai putea folosi? Într-un alt scop, cu o altă destinație? De ce să aruncăm ceva care poate fi refolosit?” Atâtea cutii, cutiute, materiale diverse cărora le-am putea da o altă utilizare în locul obișnuitului gest de a le arunca.

Verbul a recicla - A recicla înseamnă a prelucra anumite deșeuri în vederea refolosirii lor. Primul pas către un scop atât de important este cel al colectării deșeurilor. Foarte important este și modul în care gestionăm problema deșeurilor. Colectarea selectivă a gunoiului în vederea reciclării, utilizarea de materii prime obținute din produse reciclate, opțiunea pentru

ambalaje reciclabile, re folosibile sau biodegradabile, toate au impact favorabil asupra mediului înconjurător. Trebuie să acordăm atenție utilizării produselor ecologice pentru a nu afecta mediul. Pentru a preveni poluarea mediului și pentru a proteja echilibrul ecologic, putem considera acest lucru ca fiind măsura primară care poate fi luată în mod individual.

Oamenii de știință investighează secretele vieții lungi. Prin păstrarea echilibrului ecologic și a creșterii utilizării produselor ecologice, este un fapt incontestabil că viața umană va fi mai lungă. Utilizarea produselor ecologice / ecologice va proteja integritatea resurselor aerului, a solului și a apei naturale. Prin urmare, spațiile de viață ale creaturilor vii în natură vor îmbunătăți calitatea. Este important să păstrăm acest echilibru holistic cu conștiința că fiecare lucru viu din natură există pentru a supraviețui altui. Conservarea echilibrului naturii și supraviețuirea lucrurilor vii și păstrarea lumii sistematice sunt proporționale cu interacțiunea ecologică.

Pentru a trăi omul are nevoie de putere, forța vitală, energie. Una din modalitățile de a dobândi energie pentru viață este alimentația. Influența alimentației asupra sănătății noastre este foarte mare. Hrana pe care o ingerăm constituie combustibilul care face să funcționeze mașinăria atât de complexă a ființei noastre. Așa cum nu este totuna dacă unei mașini construite să meargă pe benzină i se pune motorină, la fel omului trebuie să i se ofere un "combustibil" potrivit. Alimentele pe care le consumăm conțin diverse substanțe nutritive, fie care îndeplinesc o anumită funcție în organism. Unele construiesc și repară țesuturi – care sunt componentele organismelor noastre cum ar fi oasele, mușchii, pielea, părul etc. Altele furnizează energie sau elimină toxinele care, dacă nu ar fi eliminate ar fi un pericol pentru organism, deci, este important să consumăm o varietate de alimente care împreună să conțină cantitatea potrivită din fiecare substanță nutritivă. Dacă un aliment este consumat în exces, iar altul nu este consumat îndeajuns, unele funcții ale corpului vor fi afectate, reflectându-se în starea generală a sănătății. Așadar, adoptă și tu un stil de viață prietenos cu natura, pentru că stă în puterea noastră să schimbăm ceva în bine! "Natura nu face niciodată nimic fără motiv."- Aristotel. 2

În desfășurarea activităților de educație ecologică propuse la grupă, s-a observat că organizarea activităților pe arii de stimulare cât mai variate creează investigații, descoperiri ale proprietăților unor obiecte și fenomene din mediul înconjurător, experiențe, etc. La centrul Știință sau amenajat materiale didactice în funcție de anotimp și de temele de interes pe o perioadă determinată: în anotimpul primăvara, imagini cu aspecte de primăvară, tăvi cu semințe, crenguțe înmugurite, flori, ierbar, legume, ghivece etc. Lucrările de la aria de stimulare reflectă modul cum văd copiii lumea înconjurătoare. S-au planificat teme diverse și

accesibile de exemplu: „Câmp cu flori”, „Fluturi”, „Plouă”, „Flori de primăvară”, „Vin păsările călătoare”, „Copacul înflorit”, „Micile viețuitoare”, „Copiii îngrijesc curtea grădiniței”, etc. Aria Biblioteca a ajutat la îmbogățirea cunoștințelor cognitive și a stimulat interesul pentru ocrotirea și protejarea naturii. Alegerea materialelor s-a făcut tot după nevoile copiilor, după teme, cu cărți de poezii și povești despre viețuitoare care vor sensibiliza copii, cărți de colorat, confecționate de ei, jocuri de masă, jetoane, casete cu povești, calculator cu jocuri specifice copiilor etc. Jocurile de rol din cadrul ariilor de stimulare sau din cadrul jocurilor liber alese trebuie privite în interdependență cu experiența de viață a copiilor și cu deprinderile formate. Astfel, în jocurile „De-a grădinarii” și „De-a florăresele”, copii ajutați de educatoare pot amenaja în curtea grădiniței ronduri cu flori, straturi de legume.

Plimbările, excursiile, vizitele oferă avantaje pentru menținerea sănătății fizice și psihice. Contactul cu natura sporește eficiența demersului specific al educației ecologice. Participarea la concursuri de creații literare și artistico-plastice (desene, colaje, postere) pe 3 teme ecologice, desfășurarea unor activități atractive au stimulat interesul și curiozitatea copiilor pentru protecția mediului.

Pentru a le forma copiilor o conduită ecologică am pornit de la idea simplă, dar eficientă în planul emoțiilor și sentimentelor- transpunerea copilului în locul elementului din natură care a suferit o agresiune din partea omului. Pus în postura celui agresat și care nu se poate apăra singur, preșcolarul va realiza că trebuie să acorde „drept la viață”, tuturor elementelor mediului înconjurător. Astfel va conștientiza că orice acțiune de distrugere sau exterminare de orice fel este dăunătoare pentru că strică echilibrul naturii.

Curiozitatea copiilor preșcolari este foarte mare și conduce la acumularea de cunoștințe despre mediul înconjurător, despre protecția lui, ceea ce contribuie la dezvoltarea capacității copiilor de a gândii logic și de a interpreta corect aspect din jurul lor. Prin participarea tuturor factorilor educative: școala, familia, comunitatea, mass-media etc., la realizarea acestor intenții, copilul înțelege mai bine efectele pe care le are un comportament necorespunzător asupra mediului. În concluzie educația ecologică urmărește impulsivitatea unei cunoașteri și conștientizării a necesității căilor, mijloacelor și obiectivelor în ocrotirea și ameliorarea mediului.

BIBLIOGRAFIE:

- „Glasul naturii”, - Tulcea, 2002, - Lileu, Alexandra –
- „ O conduită ecologică corectă”, în Tribuna Învățământului, Nr. 41/21, oct. 1991,
- Revista Educația ecologică, Nr.2, 1997, I.Ș.J. Dolj.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ

prof. înv. preșc. Simion Oana
Liceul Teoretic „David Voniga”, Giroc
Grădinița P.P. Chișoda, Timiș

Educația ecologică este parte integrantă a educației civice care are scopul de a îmbunătăți calitatea vieții pe pământ prin educarea oamenilor, de a rezolva și împiedica problemele de mediu. Protecția naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane și comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acțiuni de depoluare și reconstrucție ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii, și păstrarea sau întreținerea zonelor depolate.

În condițiile învățământului românesc, fiecare disciplină trebuie să dezvăluie aspecte ale mediului înconjurător pe care copilul este invitat să le cerceteze. Astfel, educația ecologică nu este o modă, ci este o necesitate continuă de instruire, care constant și incitant, va fi prezentă în educația copiilor, modelându-i și pregătindu-i pentru viața care-i așteaptă. Important este să contribuim prin întreaga noastră activitate la realizarea relației de prietenie a copiilor cu natura, considerând natura prietena copiilor dar și copiii să devină prietenii naturii ocrotind-o și iubind-o ca pe o prietenă adevărată.

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul final al acestui demers fiind formarea unui comportament ecologic adecvat și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător. Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se pastrează cel mai bine toată viața.

Grădinița poate avea un rol important în implementarea educației ecologice, în sensibilizarea factorilor care pot contribui la formarea copiilor și a opiniei publice cu privire la importanța realizării educației ecologice încă de timpuriu. Cred că afirmația „educația de succes pentru viitor va fi una ecologică, de cooperare și civică” este de dorit să o avem în vedere în planificarea activităților noastre viitoare. De aceea, în educația realizată în grădiniță trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei.

În condițiile societății de astăzi, a desfășura activități ecologice eficiente nu este posibil decât dacă acestea sunt desfășurate în parteneriat și activitățile desfășurate de preșcolari depășesc granițele grădiniței.

Deci, ca educatori, trebuie să determinăm nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, ci să le formăm unele reprezentări și noțiuni concrete asupra realității. Treptat, printr-o activitate permanentă, intensă și complexă, trebuie acționat ca acestea să devină convingeri, deprinderi de păstrare, de ocrotire a mediului înconjurător.

Prin activitățile ecologice desfășurate cu profesionalism copiii se dezvoltă intelectual, emoțional, volițional, moral. Prin observări concrete copiii evaluează sănătatea mediului și îndrumați de educatoare pot găsi măsuri de protecție. Astfel, se formează atitudini pozitive față de mediul degradat. Prin unele activități desfășurate cu preșcolarii, aceștia pot constitui model pentru adulți, înfrânând unele impulsuri ale adulților care distrug într-o clipă armonia naturii.

Cu siguranță, printr-o activitate permanentă, intensă și complexă, desfășurată cu prioritate în natură, ocrotirea mediului înconjurător se va face din convingere iar acesta ne va recompensa cu sănătate și frumusețe. Contactul nemijlocit al copiilor cu aceste activități sporesc eficiența demersului educațional, cunoscută fiind marea disponibilitate a celor mici de a explora pentru a descoperi și asimila tot ceea ce îi înconjoară. Activitățile cu conținut ecologic își găsesc finalitatea în comportamentele dobândite de copii: de a fi mai buni, mai sensibili față de ambient, de a fi mai protectori, mai plini de solitudine, de a acționa mai disciplinat, de a fi mai responsabili, mai plin de inițiativă și mai prompti în respectarea unor reguli.

Bibliografie:

1. Ciubotaru, Melania, *Educația ecologică în grădiniță*, Editura: CD Press 2005.
2. Drucker P.F., 1999, *Realitățile lumii de mâine*, Editura Teora, București, 1999
- 3 . Preda V. *Educația pentru știință în grădiniță*, București Compania, 2000.

PROTEJAREA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

**prof. . înv. preșc. Ștefan Adriana
Grădinița P.P. NR. 33, Timișoara, Timiș**

Mediul înconjurător este văzut ca o mare locuință a tuturor oamenilor și, din acest motiv, trebuie păstrat cât mai curat pentru a duce o viață sănătoasă și pentru promisiunea unui loc mai bun generațiilor viitoare. Multă vreme planeta a fost considerată mult prea mare încât omul prin acțiunile lui să îi aducă daune, dar realitatea a arătat că echilibrul natural este foarte fragil și că fără eforturi susținute nu se va putea asigura un mediu propice unei vieți sănătoase în viitor.

Din cele mai vechi timpuri, omul a modificat natura înconjurătoare, intenționat sau nu, pentru a duce o viață mult mai simplă și mai confortabilă. Multă vreme, numărul redus al locuitorilor planetei a făcut ca aceste schimbări să poată să fie suportate de planetă. Problemele au început să apară odată cu creșterea populației și cu dezvoltarea orașelor, unde marile aglomerări de oameni au dus la diferite probleme de sănătate publică, cu efecte importante asupra vieții umane, ducând chiar la micșorarea duratei medii de viață a orașenilor.

În secolul al XIX-lea au apărut primele idei cu privire la efectele vieții umane asupra naturii, încercându-se rezolvarea acestora prin îndepărtarea substanțelor cu potențial periculos în afara orașelor, prin deversarea lor în râuri sau fluvii. Această soluție nu a avut rezultatele așteptate, deoarece populația a continuat să crească, mai ales în secolul XX, când a avut loc o creștere demografică explozivă. Miliardele de oameni care locuiau pe planetă au început să consume tot mai mult, în special arderea combustibililor fosili (cărbune, petrol) ducând la efecte grave. Astfel, doar în secolul acesta, resursele naturale din subsol au fost extrase într-un ritm extraordinar, creșterea fiind de 34 de ori față de perioada anterioară. Toate aceste substanțe chimice au ajuns în cea mai mare parte în natură, în apă, sol și aer, ceea ce a creat o problemă majoră cu privire la sănătate, fiind pus în pericol chiar viitorul speciei umane.

Din fericire, în a doua jumătate a secolului XX a apărut și s-a dezvoltat o mișcare de protejare a mediului, din ce în ce mai puternică și cu efecte vizibile asupra sănătății mediului înconjurător. Pământul este deocamdată singura casă a speciei umane și datoria fiecărui om este de a o proteja prin orice mijloace posibile, păstrând-o într-o stare cât mai apropiată de cea de dinaintea dezvoltării civilizației. Oamenii au nevoie de condiții de mediu favorabile unei vieți sănătoase și îndelungate, lipsită de probleme și boli. Studiile au arătat clar că această

bunăstare nu poate fi atinsă în condițiile în care solul, apa și aerul din jur sunt poluate cu substanțe chimice periculoase, deversate în urma activităților umane din domeniul industrial sau agricol. Statisticile arată clar legătura dintre natura curată și viața umană. Invers, acolo unde mediul a fost abuzat s-a observat clar înmulțirea problemelor de sănătate a tuturor persoanelor care locuiesc în respectivele zone.

Odată cu conștientizarea acestor probleme au început să se facă eforturi pentru îndepărtarea substanțelor poluante și pentru împiedicarea deversării altora noi în natură. Prin aceste eforturi natura a primit o șansă să se regenereze, multe exemple de succes arătând că este posibil, cu puțin efort și mai ales cu modificarea mentalității umane cu privire la consum, ca viața oamenilor din viitorul apropiat să fie dusă în condiții cât mai bune. Primul moment în care oamenii au conștientizat cât rău pot face mediului înconjurător a fost reprezentat de folosirea în exces a unui insecticid considerat minune, DDT-ul, utilizat timp de câțiva ani în toată lumea ca un fel de panaceu universal. În timp s-a observat că această substanță se acumulează în plante și animale, ajungând astfel în dieta umană și ducând la grave probleme de sănătate și chiar la moarte.

În secolul XX majoritatea statelor lumii au realizat că modul în care planeta este abuzată nu mai poate continua și că sunt necesare unele măsuri imediate ca degradarea naturii să înceteze și să i se permită regenerarea în timp. Astfel, au rezultat legislații în această privință, atât la nivel național, cât și la nivel internațional. Uniunea Europeană este una dintre zonele în care grija față de mediul înconjurător este la cele mai înalte standarde. Legislația actuală include reguli stricte cu privire la evitarea poluării solului, aerului și apelor, definindu-se chiar și măsuri ce vor fi luate în următorii 30 de ani pentru asigurarea unor standarde de viață superioare. Scopurile legislației Uniunii Europene în această privință se îndreaptă în 3 direcții principale:

- Protejarea, conservarea și ameliorarea naturii;
- Măsuri luate pentru ca cetățenii Uniunii Europene să nu sufere din punctul de vedere al sănătății și bunăstării din pricina problemelor de mediu;
- Dezvoltarea unei economii care să utilizeze cât mai eficient resursele naturale.

Legislația europeană se axează pe domenii de activitate diverse, precizările fiind foarte clare: agricultura, aer, schimbări climatice, terenuri și soluri, mediu marin și costier, energie, orașe, zgomot, deșeuri, transporturi, cercetare și inovare. Țelul Uniunii Europene pentru anul 2050 este aplicarea unei legislații care să ducă la realizarea unei economii neutre din punct de vedere al impactului asupra climei și mediului înconjurător. Oamenii trebuie să știe că în mâinile lor se află viitorul planetei și că prin ceea ce fac ei astăzi vor influența în mod decisiv

viața copiilor și a nepoților. Acțiunile în această privință nu sunt dificile, nu necesită investiții uriașe, ba chiar, de multe ori, duc la realizarea unor economii substanțiale:

- Colectarea separată a deșeurilor reprezintă cea mai ușoară metodă de pus în practică de către oricine. Prin selectarea deșeurilor menajere de cele care pot fi reciclate și reutilizate se protejează natura, se reduce cantitatea de substanțe cu efect poluat ce ajunge în natură și se fac economii mari de energie pentru manufacturarea altor produse. Colectarea separată a deșeurilor reprezintă, așadar, nu doar o obligație legală, ci și una morală față de natură;

- Energia electrică este produsă încă, în mare parte, prin arderea combustibililor fosili și orice economie în acest sens înseamnă mai puțin CO₂ eliminat în atmosferă. Închiderea aparatelor electrice atunci când nu sunt utilizate, limitarea folosirii aerului condiționat și a încălzitoarelor electrice, înlocuirea consumatorilor de curent electric cu unii economici vor duce la protejarea planetei, dar, în același timp, și la reducerea facturilor la curent electric;

- Utilizarea energiei alternative, cum ar fi panourile fotovoltaice, panourile solare pentru încălzirea apei sau instalațiile eoliene, va duce la limitarea consumului de curent electric din rețeaua națională și implicit la scăderea cantității de combustibili fosili arși în termocentrale. Investițiile în această privință se amortizează în câțiva ani prin reducerea facturii la curent electric;

- Înlocuirea obiectelor din plastic de unică folosință cu altele cu utilizare îndelungată sau cu unele făcute din materiale biodegradabile este o metodă extrem de bună de a limita cantitatea de plastic ce ajunge la gropile de gunoi;

- Conservarea biodiversității poate fi făcută de oricine prin limitarea acțiunilor distructive asupra naturii, prin folosirea unor produse biodegradabile, prin achiziționarea unor obiecte produse prin respectarea legilor cu privire la mediul înconjurător și prin participarea la acțiuni de ecologizare a diferitelor zone naturale.

În concluzie, protejarea mediului stă în mâinile fiecărui om, fiind o obligație legală, încurajată de majoritatea statelor lumii, dar și una morală, față de generațiile care vor veni.

Bibliografie:

Axinte, Stela, Balasarian, I., Teodosiu, Carmen, Cojocaru, I. – 2003 - Ecologie și protecția mediului. Ed. ECOZONE, Iași.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ -O EDUCAȚIE DURABILĂ-

prof. . înv. preșc. Lința Cristina
Liceul Teoretic „David Voniga” Giroc
Grădinița P.P. Giroc, Timiș

MOTTO:

„Pământul ne sărută picioarele de fiecare dată când călcăm pe el. E bucuros pentru că știe că nu îl vom părăsi niciodată.” – (T.Arghezi)

Mediul înconjurător poate influența evoluția societății umane. Protecția naturii reprezintă una dintre cele mai importante preocupări ale societății contemporane. Degradarea continuă a mediului, care se petrece sub ochii noștri, este un element major al unei crize de civilizație și se datorează intervenției omului în natură. Viața este pusă tot mai des sub semnul întrebării.

Educația ecologică este procesul prin care sunt recunoscute valori și clarificate concepte pentru a se putea dezvolta abilități și atitudini necesare înțelegerii și aprecierii relațiilor dintre om, cultura din care face parte și mediul biofizic.

Educația ecologică se poate realiza prin cele trei forme ale educației:

- educația formală (realizată în unitățile de învățământ);
- educația informală (realizată prin organizații neguvernamentale, mass-media, anturaj, familie),
- educația nonformală (realizată prin activități extrașcolare, centre de educație permanentă, cluburi, etc.).

În esență, dezvoltarea durabilă este un proces al schimbării modului în care se realizează exploatarea resurselor, direcția investițiilor, orientarea dezvoltării tehnice și modificarea instituțională, toate acestea realizându-se în armonia dintre necesitățile generațiilor prezente cu cele ale generațiilor viitoare.

Printre mijloacele capabile să contribuie la combaterea, conservarea și dezvoltarea unui mediu sănătos și prosper, un rol deosebit îl au activitățile educative, respectiv educația ecologică.

Educația este cea mai importantă achiziție a unei societăți, deoarece în urma acesteia cetățenii pot participa în mod conștient la atenția acordată mediului, produsul său constând în formarea unor cetățeni responsabili și receptivi față de problemele cu care se confruntă mediul.

Tranziția către o dezvoltare durabilă presupune schimbarea mentalităților, a modului de a gândi și de a acționa față de mediul înconjurător astfel încât impactul uman să se mențină în cadrul domeniului de stabilitate al sistemelor ecologice. Rezultă astfel necesitatea pregătirii publicului larg pentru schimbările care pot fi contradictorii cu sistemul de valori cu care este obișnuit. Este necesară schimbarea atitudinilor personale și a practicilor care se referă la utilizarea mai eficientă a resurselor, dar și la modificarea mecanismelor economice pe plan național și internațional, a comerțului și politicilor interstatale de cooperare pentru realizarea tranziției către un model de dezvoltare durabilă.

În educația ecologică nimeni nu trebuie să se afle singur, întrucât efortul care se face astăzi, și se amplifică, este planetar. Educația ecologică prin școală iese dincolo de școală, în lumea numeroasă a adulților cu multitudinea lor de preocupări și ocupații, dar din ce în ce mai sensibili la ceea ce ar putea afecta viitorul generațiilor ce vin. Educației ecologice nimeni nu i se va putea sustrage, întrucât este o educație a tuturor.

Problemele legate de mediu trebuie studiate de la cele mai fragede vârste. Educația,, celor 7 ani de acasă” prin care unui copil i se pot transmite cele mai elementare norme de comportament constituie fundamentul acțiunilor unui cetățean preocupat de mediul în care trăiește.

Această preocupare încearcă să sensibilizeze omul față de ecosistemul în care își desfășoară activitatea, să optimizeze relația dintre om și natura înconjurătoare. Sensibilizarea copilului trebuie să meargă pe linia cultivării respectului față de mediul natural, a folosirii raționale a resurselor ,a responsabilizării în legătură cu gestionarea deșeurilor, a estetizării mediului, a sporirii resurselor.

Educația ecologică trebuie să înceapă de la cele mai mici vârste, abordarea aspectelor de mediu necesitând să fie realizată atât pe cale formală cât și informală sau/și nonformală.

În grădiniță, educația ecologică pornește de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei.

Educația ecologică presupune un set de acțiuni ce vizează structurarea unei culturi ecologice a omului contemporan, bazată pe stăpânirea unor cunoștințe, a unor explicații, pe interiorizarea de atitudini și conduite responsabile față de mediul înconjurător.

Omul cu puterea sa nemărginită a dus Terra la marginea prăpastiei și acest lucru se datorează intervenției omului în natură.

Aerul, apa, pământul, viața însăși este pusă sub semnul întrebării. Pentru a forma un comportament corespunzător față de natura înconjurătoare necesită implicarea și acțiunea eficientă de formare în sens ecologic prin sensibilizare și prin antrenarea componentelor afectivă și volitivă ale copiilor.

Preșcolarii sunt martori oculari ai transformărilor din viața socială, economică și din mediul înconjurător. Ei sunt protagoniștii „de ce-urilor”. Prin răspunsul pe care noi, educatorii, îl dăm, prin modul în care interpretăm fenomenele observate, conducem copiii la înțelegerea relațiilor dintre unele fenomene și rezultatul acestora. Copiii primesc răspunsul în conformitate cu particularitățile de vârstă.

În cadrul activităților derulate în grădiniță se pot realiza aspecte ale educației ecologice. Pot fi utilizate cu eficiență, observările asupra mediului, jocuri distractive, povestiri, diafilme, diapozitive, plimbări, drumeții, excursii, vizite, discuții libere și convorbirile organizate.

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice. Scopul final al acestui demers este formarea unui comportament ecologic adecvat și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător.

Activitățile ecologice au valoare educativă când copiii și-au format deprinderi și obișnuințe ecologice, când manifestă comportamente și atitudini adecvate față de mediul înconjurător. Toate acestea copiii le pot exprima prin desene, prin participarea la concursuri, expoziții ecologice, manifestări cu prilejul Zilei Mondiale a mediului. Rezultatele obținute se pot valorifica prin simpozioane, realizare de pliante ecologice, filme didactice, diapozitive, albume, publicarea unor articole.

Problemele de educație ecologică trebuie extinse la toate categoriile de activități. Copiii trebuie conștientizați de efectele poluării nu numai asupra mediului ci și asupra sa. Majoritatea specialiștilor susțin stimularea activităților cognitive, conducerea copiilor spre studiul mediului, spre înțelegerea folosirii raționale a naturii și crearea eticii comportării în mediu. Preșcolarii trebuie să participe la activități de colectare a hârtiei, sticlei, să se implice în economisirea apei, a energiei electrice. Prin astfel de activități se formează comportamente trainice și copilul devine conștient de locul lui în mediu, de importanța lui în protejarea resurselor naturale.

O problemă stringentă este reprezentată de numărul mare de depozite vechi de deșeuri, atât în zonele urbane, cât și în zonele rurale, care afectează mediul și sănătatea umană. Nu există suficiente depozite ecologice și nici incineratoare pentru deșeurile periculoase și cele spitalicești. Producția de deșeuri în România este încă ridicată, procentul de reciclare a deșeurilor de ambalaje rămâne în continuare scăzut, colectarea selectivă este implementată în

special în centre pilot. Copiii, generațiile viitoare, au de îndreptat ce au stricat înaintașii lor. Ei trebuie să adopte un comportament civic,etic, să salveze Terra.

Dezvoltarea programelor educaționale, a materialelor informaționale, conștientizarea societății și, în special, a copiilor pot asigura formarea convingerilor atitudinilor și comportamentelor strict necesare pentru implicarea activă și eficientă a acestora.

Astfel educația ecologică în școală și dincolo de școală evaluează mereu contribuția fiecăruia și a grupurilor sociale în soluționarea problemelor grave privind gospodărirea noastră planetară, starea ei de ordine, de resurse, de sănătate. Ea îndeamnă permanent la responsabilitate și solidaritate, la reflecții și acțiune. Satisfacțiile sale vin din inițiativă, din pasiune și acțiune, răspunzând unui imperativ planetar.

BIBLIOGRAFIE

1. Breben, S.,Gongea,E.,Matei,E.,Ruiu,G., *Cunoașterea Mediului-Ghid pentru învățământul preșcolar*,Editura Radical,2001
2. Geamăna,A.,*Să învățăm despre mediu*,Nelmaco,2004
3. Preda,V.,*Educația pentru știință în grădiniță*, București,Compania,2000
4. *** *Revista Educația Ecologică*, Nr.4/1998, Craiova
5. ****Revista Didactica*, Nr.12/2010, București

CU GRIJĂ PENTRU MEDIU ÎN ACTIVITATEA CU PREȘCOLARII

prof. învă. preșc. Olariu Monica
prof. învă. preșc. Crumpei Elena Maria
Școala Gimnazială Nr.27 - Grădinița P.P. nr.3, Timișoara, Timiș

Motto:

„Natura și educația sunt asemănătoare, căci educația transformă omul și prin această transformare creează natura.” DEMOCRIT

Vârsta preșcolară reprezintă cel mai propice timp pentru activitățile care au ca scop și finalitate educația ecologică. Grădinița face primii pași în formarea unei conduite ecologice adecvate ocrotirii și îngrijirii naturii. Copiii trebuie să se apropie cu dragoste de natură și să învețe s-o ocrotească. La această vârstă se pun bazele primelor cunoștințe, deprinderi în ceea ce privește cunoașterea omului, a mediului înconjurător și a relației dintre aceștia, având convingerea că putem să trezim interesul copiilor pentru tot ce-i înconjoară și să le formăm o atitudine pozitivă față de mediu.

În acest context, în cadrul activităților instructiv educative, un rol important îi revine cadrului didactic. Este bine să-i învățăm pe copii să-și mențină curiozitatea pentru tot ceea ce-i înconjoară, să o transformăm în interes de cunoaștere, permanent dezvoltat prin crearea de situații care să le permită și să-i stimuleze spre noi căutări, noi experiențe, întrebări. În munca cu preșcolarii, pentru a te face înțeles trebuie să faci efort, să vezi ce și cât știu sau pot înțelege copiii.

„Dacă vreau să reușesc în a aduce pe cineva la un anumit punct, în primul rând trebuie să văd cum pot să ajung în lumea lui și să încep de acolo”, spunea în acest sens filozoful danez S. Kierkegaard. Explicațiile formulate trebuie să fie cât mai accesibile cu putință. În marea lor majoritate părinții, bunicii, nu pot, nu au pregătirea necesară și nici timpul pentru a face efort. Speranțelor lor se îndreaptă spre grădiniță și școală unde trebuie să găsim și timp și răbdare și înțelegere pentru o astfel de inițiere, dezbateri și comunicare. Preșcolarii trebuie să înțeleagă că oriunde se află atât omul cât și celelalte vietăți au nevoie de condiții esențiale mediului de viață: sol, aer, apă, hrană. La această vârstă copiii pot înțelege foarte bine că aceste condiții pot fi benefice sănătății numai dacă sunt respectate norme de igienă.

Cunoașterea naturii trezește gândirea copilului, contribuie la dezvoltarea capacității creatoare, la dezvoltarea vorbirii corecte și coerente, făcându-l astfel să mediteze asupra fenomenelor și corpurilor ce-l înconjoară.

La grupă, am desfășurat mai multe activități sub toate formele de organizare întâlnite în toate domeniile de activitate, urmărind să contribuim la îmbogățirea bagajului de cunoștințe, priceperi și deprinderi. Mijloacele de realizare a unei educații pentru ocrotire sunt diverse și multiple. Așa se face că în educația ecologică pot fi utilizate cu deosebită eficiență observările asupra mediului ambient, povestiri, memorizări, lectura educatoarei, lectura după imagini, jocurile didactice, activitățile plastice și practice, vizite, plimbările – excursiile.

Din multiplele posibilități educative, observarea este cea mai la îndemână modalitate, este contactul direct cu realitatea – ea constituie un prilej permanent de influențare a copilului, de a descoperi lucruri care îi stârnesc curiozitatea, dorința de a le înțelege și de a le cunoaște mai bine. Prin intermediul observărilor spontane și dirijate, copiii dobândesc cunoștințe elementare despre mediul înconjurător, li se formează o gândire intuitivă în raport cu natura și le dezvoltă dragostea față de acesta, dorința de a o ocroti.

În desfășurarea activităților din grădiniță am aplicat variate procedee și modalități. Una dintre modalitățile la care am avut rezultate deosebite a fost **observarea** plantelor puse la germinat. Acest procedeu este pentru copil un mijloc palpabil, concret. În ideea trezirii interesului pentru mecanismul relația dintre plante, om și condițiile mediului, am pus într-un pahar pământ și boabe de grâu și porumb, le-a atras atenția că pentru a încolți semințele au nevoie de lumină, umezeală și căldură, așadar ele trebuie puse într-un loc călduros, (la temperatura clasei)și umezit pământul de către copii odată pe săptămână. Astfel copiii devin conștienți de importanța sarcinilor primite, acționează cu seriozitate, exersându-se simțul răspunderii. Din această experiență copiii au observat că boabele de grâu încolțesc mult mai repede decât cele de porumb, deși au aceleași condiții.

Deseori, copiii mai mari au inițiativă. Înarmați cu greble și lopeți mici, mănuși și saci, ei propun organizarea unor acțiuni de strângerea gunoaielor, resturi menajere, crengi rupte din copaci, cuiburi de păsărele dărâmate, plante smulse din rădăcină și aruncate. Ei au descoperit în direct cauzele care duc la degradarea mediului. Ei știu acum că ambalajele de plastic sau metal nu dispar singure în natură, resturile menajere degajă un miros înțepător, iar prin arderea lor se elimină în atmosferă gaze toxice care duc la îmbolnăvirea noastră, a oamenilor. Dicutând cu copiii despre ceea ce am observat în natură, am remarcat cât de liberă era comunicarea lor în afara spațiului clasei și cât de mândri erau de munca lor.

Pentru a-i obișnui cu **Calendarul naturii**, copiii descoperă din grădiniță că vremea este starea atmosferei pământului la un moment dat, care aduce temperaturi scăzute sau ridicate, ploii, zăpezi, grindină, ea influențând viața și activitatea oamenilor în diferite moduri.

Gândirea ecologică se poate realiza și prin **activitățile matematice**: Copiii au grupat plantele după anumite criterii, au numărat răsadurile în momentul plantării lor.

În activitățile de **convorbire**, putem analiza cunoștințele, deprinderile, atitudinile ecologice și modul în care ei au înțeles ocrotirea și protejarea mediului în care trăiesc.

Pentru a stimula gândirea ecologică, putem să aducem în discuție problema poluării aerului și apei. Copiii pot trage singuri concluzia că în apele murdare au de suferit peștii sau plantele și, nu pot supraviețui când apa este poluată.

Lectura după imagini, ca formă organizată de cunoaștere a mediului este un alt tip de activitate prin care se poate realiza educația ecologică în grădinița de copii. De exemplu, prin intermediul activității cu tema: „Pădurea, prietena noastră”, se pot îndruma copiii să observe fenomenul de defrișare a arborilor, dar și preocupările oamenilor de a planta diferiți arbori care vor reîmpăduri zonele defrișate.

Pe lângă aceste activități mai putem folosi și **activități practice** desfășurate de preșcolari în spațiile verzi din perimetrul grădinițelor. Cu ocazia Zilei Pământului, am desfășurat o activitate practică, am confecționat stegulețe cu mesaje ecologice și coifuri din ziare vechi.

Activitatea muzicală adaptată la tematica inspirată din frumusețea naturii poate influența copilul în direcția dorită, **revistele pentru copii** sunt un izvor important de informare și documentare privind natura.

Cunoașterea mediului ambiant de realizează și prin **jocurile didactice**, cu material din natură, sau pe bază de ilustrații. Jucându-se copilul cunoaște și descoperă lumea și viața. Prin jocuri, cunoașterea devine accesibilă și atractivă pentru copii. Pentru ca jocul să se găsească în procesul de asimilare a cunoștințelor despre lumea înconjurătoare, am încheiat fiecare activitate activitate printr-un **joc de mișcare** (creat de noi) - „Globul pământesc”, prin care am urmărit înțelegerea de către copii a faptului că mediul înconjurător este spațiul vital al unei omeniri care împarte o locuință comună și că protejând propriul nostru mediu, îl protejăm pe cel al vecinului. Jocul i-a făcut pe copii că poluarea nu are granițe, ea este dăunătoare atât pentru oameni, cât și pentru natură.

Plimbările, drumețiile, vizitele, excursiile reprezintă un cadru favorabil pentru crearea unei bune dispoziții și relaxare, formarea unor deprinderi și comportamente ecologice,

cât și evaluarea nivelului de cunoștințe (vor fi îndrumați să observe cum se poartă oamenii în raport cu natura, dacă se străduiesc să o mențină curată).

În timpul drumețiilor de toamnă se poate vedea cum arderea frunzelor uscate împrăștie fum și un miros neplăcut care contribuie la poluarea atmosferei. Preșcolarii află că frunzele ar fi mult mai folositoare dacă ar fi îngropate, deoarece prin putrezire devin îngrășământ natural pentru plante. În pădure copiii mai pot urmări ferigi și ciuperci, pot aduna diverse plante și tipuri de frunze, ghinde și bețișoare, pot asculta cântecul dulce al păsărelelor și pot respira aerul curat prin diverse jocuri. După ce s-au lăsat mângâiați de razele căldute ale soarelui, s-a purtat un dialog prin care ei au descoperit că „Soarele” încălzește „Pământul”, că atunci când este ascuns de nori, sau dacă suflă un vânt rece, temperatura scade. Copiii au auzit și „Legenda soarelui”, care i-a fascinat. Ei au mai aflat că razele solare fixează vitamina D în oase, având efecte benefice în creșterea sănătoasă a copiilor, dar și că o expunere îndelungată la soare are efecte negative provocând boli ale pielii. Folosind carton, staniol auriu și hârtie colorată, copiii au confecționat „Chipul Soarelui”, personalizându-l și expunându-l în clasă.

Acțiunile turistice contribuie la îmbogățirea conținuturilor jocurilor și a celorlalte forme de activitate organizate în grădiniță. Astfel, în urma excursiilor, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității în cadrul activităților artistico-plastice, iar cu materialele culese (conuri de brad, ghinde, castane, frunze, flori, etc.) își îmbogățesc simțitor jocurile de creație și activitățile practice; de exemplu jocul: „Să ne confecționăm singuri jucării cu materialele adunate din natură”, realizându-se în final o expoziție cu aceste lucrări.

Vizitele la muzee, expoziții, monumente și locuri istorice, case memoriale , constituie un mijloc de a intui și prețui valorile culturale, folclorice și istorice ale poporului nostru.

În concluzie, Educația ecologică trebuie să înceapă din fragedă copilărie și să fie continuată în tot timpul anilor de școală, cât și în afara școlii.

BIBLIOGRAFIE

1. Reeves, Hubert – Pământul e bolnav, Editura Humanitas, București, 2005;
2. Vaideanu, D., Vaideanu, E. – Educație ecologică, Editura Mirton, Timișoara, 2003;
3. SOCF- Mediul curat pentru lumea întregă, Craiova, Editura Arves, 1999;
4. Cuciinic, C. – Natura-prietenă mea, Editura Aramis, București, 2005;
5. Diminescu, Nicolae – Descoperă natura, Editura Mirton, Timișoara, 2003
6. Cucoș C, Pedagogie, Iși, Editura Polirom, 1996
7. Legea protecției mediului 137/ș1995: Legea mediului 5/2000

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ LA GRĂDINIȚĂ

**prof. Botean Loredana,
Grădinița P.P.Nr.4 Lugoj, Timiș**

Motto: „A înțelege natura, înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.“ Eugen Pora

Procesul de formare a personalității preșcolarilor, obligatoriu trebuie să prevadă și educația ecologică, dat fiind faptul că problema ecologiei actualmente este una dintre cele mai importante atât în țara noastră, cât și în lumea întreagă. Trebuie să-i educăm pe copii încă din preșcolaritate, în sensul păstrării mediului natural în care trăiesc, să le dăm posibilitatea să contribuie la plantarea și îngrijirea unui pom, a spațiilor verzi, a florilor ce înfloresc și înfrumusețează locul în care trăiesc, prin acțiuni practice de protejare a vegetației, toate acestea constituind principalul factor de regenerare al atmosferei.

Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate copiilor la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se pastrează cel mai bine toată viața. De aceea, în educația realizată în grădiniță trebuie să pornim de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei.

Activitățile de educație ecologică pot fi desfășurate atât ca activități opționale cât și ca activități integrate tuturor domeniilor de activități din grădiniță și lasă la latitudinea educatoarelor proiectarea acestora în funcție de posibilitățile copiilor, necesități și alți factori. Particularitățile de vârstă ale preșcolarilor permit formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice și, implicit, a unui comportament adecvat.

Antrenând copiii în diverse acțiuni: excursii, acțiuni practice de colectare a materialelor refolosibile, valorificarea sau utilizarea lor în alte scopuri (la orele de abilități practice, la decorarea clasei și a locuinței), acțiuni de igienizare a curții grădiniței, a parcului, a locului de joacă sau a unui colț de pădure, vizite la grădina zoologică, lecturi despre plante, animale, poluarea solului, a apei și a aerului (în cadrul activităților de educarea limbajului, educație pentru societate), acțiuni de recunoaștere și colectare a plantelor medicinale, vom realiza o dezvoltare a spiritului de inițiativă, a deprinderilor de cercetare, a răspunderii pentru lucrul

făcut, a curiozității. De aceea, se impune ca încă din gradiniță, copilul să cunoască formele de viață existente în mediul înconjurător, diversitatea lor și să învețe să le ocrotească

Activitățile outdoor, de asemenea, permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini, responsabilități pentru atingerea scopului propus (spre exemplu dacă se optează pentru o activitate de ecologizare, un copil poate primi sarcina de a aduna gunoaie, un altul sarcina de a uda florile, important este însă, ca prin comunicarea cu copilul, educatoarea să-i transmită acestuia sentimentul că prin ceea ce întreprinde el, mediul va fi mai curat, astfel el va conștientiza că are o responsabilitate față de protejarea mediului). Implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, nu va aduce decât beneficii dezvoltării fizice, psihice ale copilului.

Scopul final al educației ecologice este acela de a-l face pe copil să cunoască, să-și însușească, să respecte normele și regulile de prevenire și combatere a efectelor nedorite cauzate de unele fenomene naturale, de protejare a mediului înconjurător, de menținere a sănătății individuale și colective și să înțeleagă necesitatea cultivării comportamentelor și atudinilor de protecție și autoprotecție în raport cu natura.

BIBLIOGRAFIE:

1. Melania Ciubotaru, Educatia ecologica in gradinita, Editura: CD Press 2005
2. Revista Învățământul Preșcolar, Nr. 1, Editura MEC, 2007.

IMPORTANȚA PROTEJĂRII MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR

- Studiu de caz-

prof. Opreșor Mădălina
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 14, Timișoara, Timiș

Protejarea mediului este singura modalitate prin care viața poate continua să prospere pe această planetă. Mediul înconjurător cuprinde toate speciile vii, resursele naturale, vegetația, microorganismele, rocile, atmosfera, clima, vremea, tot ce apare sau există în mod natural pe planetă, tot ce nu este artificial, creat de om.

Planeta poate supraviețui fără oameni, însă noi nu putem supraviețui dacă ne distrugem singuri casa. Cei mai mulți sperăm ca generația noastră să nu fie martoră la schimbările climatice cauzate de om. Din păcate, acestea sunt evidente încă de acum. Cu toate acestea, se crede că nu e prea târziu pentru a îmbunătăți situația, atât pentru noi, cât și pentru generațiile viitoare și miliardele de animale care mai locuiesc aici.

Suntem ființe inteligente, cunoaștem problemele cu care se confruntă planeta și avem acces la numeroase soluții pentru a o proteja. De aceea, oamenii sunt responsabili de îngrijirea mediului.

Cauzele poluării sunt diverse: de la plastic și gaze cu efect de seră la îngrășăminte și hainele pe care le purtăm, toate acestea ne distrug treptat planeta. Poluarea aerului este cauzată în mare parte de producția de energie și cea a anumitor produse și ambalaje.

Arderea combustibililor fosili este o problemă gravă, această acțiune eliberând gaze și substanțe chimice. Gazele cu efect de seră există și în mod natural pe planetă, fără acestea, temperatura globală ar fi prea scăzută și nu am putea supraviețui aici. Problema este că oamenii contribuie direct la încălzirea globală prin dioxidul de carbon și metan. Aceste gaze captează căldura în atmosferă, crescând temperatura. Mai mult, multe zone se confruntă cu smogul, care se formează când vremea este mai caldă și există mai multe radiații ultraviolete.

Acesta provine de la fabrici, centrale electrice, incineratoare, dar și autoturisme. Schimbările climatice cauzate de poluarea aerului duc la temperaturi extreme, incendii, extincția anumitor specii, topirea permafrostului și colaps ecologic.

Poluarea apei, Oceanele, mările, râurile și lacurile de pe pământ sunt poluate din cauza plasticului, a deșeurilor și a substanțelor chimice. Chiar dacă în jur de 70% din Pământ este acoperit de apă, 97% din această cantitate este apă sărată, care nu poate fi băută de oameni.

Cu alte cuvinte, pur și simplu nu avem suficientă apă pe planetă. Protejarea mediului este singura modalitate prin care viața poate continua să prospere pe această planetă. Mediul înconjurător cuprinde toate speciile vii, resursele naturale, vegetația, microorganismele, rocile, atmosfera, clima, vremea, tot ce apare sau există în mod natural pe planetă, tot ce nu este artificial, creat de om. Multe persoane se gândesc mai mult la păduri și animale atunci când se discută despre mediu, însă toate elementele menționate mai sus au un rol important pe Pământ. Planeta poate supraviețui fără oameni, însă noi nu putem supraviețui dacă ne distrugem singuri casa. Cei mai mulți sperăm ca generația noastră să nu fie martoră la schimbările climatice cauzate de om. Din păcate, acestea sunt evidente încă de acum. Cu toate acestea, se crede că nu e prea târziu pentru a îmbunătăți situația, atât pentru noi, cât și pentru generațiile viitoare și miliardele de animale care mai locuiesc aici. Populația globală continuă să crească, însă generațiile viitoare vor locui pe o planetă total diferită decât cea pe care am copilarit noi.

Există mai multe cauze pentru poluarea apei, pe primul loc aflându-se sectorul agricol. De fiecare dată când plouă, deșeurile animalelor de fermă, pesticidele, îngrășămintele și diferite bacterii și viruși sunt spălate de pe pământ, scurgându-se în ape. O altă cauză o reprezintă apa uzată de la toalete, chiuvete și dușuri, dar și din activitățile comerciale. Nu în ultimul rând, ne confruntăm cu poluarea cu petrol. Aceasta este cauzată în special de surse terestre: fabrici, ferme și orașe. Pe mare, industria de transport maritim contribuie cu aproximativ o treime din deversările de petrol.

Poluarea apei afectează vietățile marine, dar și sănătatea umană. Milioane de broaște țestoase, pești, balene și păsări mor din cauza poluării, iar apa contaminată îmbolnăvește în jur de 1 miliard de oameni anual. În același timp, ecosistemul se bazează pe o rețea complexă de animale, plante, bacterii și ciuperci. Dacă unul sau mai multe dintre aceste elemente este vătămat, întregi medii acvatice sunt puse în pericol.

Activitățile industriale reprezintă cauza principală a poluării solului. Acestea includ producția, prelucrarea, curățarea, întreținerea, reciclarea etc. a produselor în scopuri comerciale și includ transportul și depozitarea asociate. Cele mai multe industrii sunt dependente de extragerea mineralelor de pe Pământ, iar produsele secundare nu sunt eliminate într-un mod sigur pentru mediul înconjurător.

Activitățile agricole poluează de asemenea solul, din cauza pesticidelor și îngrășămintelor moderne. Deși acestea au și beneficii de necontestat, conțin substanțe chimice care nu sunt produse în natură și nu pot fi descompuse, ci reduc fertilitatea solului.

Desigur, modul în care gestionăm deșeurile contribuie direct la poluare. O altă problemă o reprezintă bateriile aruncate la grămadă cu gunoiul menajer. Acestea conțin metale

grele și substanțe toxice care contaminează puternic solul. De aceea, reciclarea bateriilor și a electrocasnicelor este extrem de importantă.

Acest tip de poluare ne afectează direct sănătatea. Plantele pe care le cultivăm absorb din pământ substanțe chimice, care apoi sunt transmise organismului uman, prin consum. Numeroase plante întâlnesc altă problemă: nu reușesc să se adapteze unui sol poluat, a cărui fertilitate scade. Mai mult, toxinele ajung și în straturile subterane de apă, de aici, sunt consumate din nou de om, prin intermediul fântânilor. Poluarea mediului înconjurător este direct legată de anumite probleme de sănătate întâlnite la oameni.

Există soluții eficiente pentru protejarea mediului. Fiecare dintre noi poate contribui prin adaptarea obiceiurilor zilnice, astfel încât să îmbunătățim situația. Colectarea separată și reciclarea deșeurilor. Odată ajunse la groapa de gunoi, deșeurile nu au condițiile necesare procesului de biodegradare. În schimb, putrezesc și eliberează metan, care contribuie la încălzirea globală. Anumite materiale, precum plasticul, nu se biodegradează, ci se descompune în fragmente mai mici, însă chiar și acest proces durează sute de ani. Atunci când colectăm și reciclăm deșeurile, eliberăm groapa de gunoi și permitem materialelor respective să fie refozosite. În felul acesta reușim și să limităm consumul de resurse naturale atât de prețioase. Putem recicla hârtia, cartonul, plasticul, sticla, aluminiul și alte metale, dar și textilele sau uleiul. Fiecare material se reciclează diferit, însă ce trebuie să știi e că deșeurile trebuie curățate și/sau spălate înainte de colectare.

Folosirea energiilor alternative. Sursele convenționale de energie precum cărbunele, petrolul sau gazul natural sunt finite și poluează puternic. Energia verde, în schimb, precum cea preluată de la apa rapidă, căldura soarelui sau vânturile puternice, reprezintă cheia pentru un viitor mai optimist. Beneficiul principal al energiei alternative este faptul că nu poate fi epuizată niciodată. Mai mult, ne poate ajuta să economisim bani pentru că astfel de centrale au nevoie de mai puțină întreținere și nu trebuie realimentate.

Limitarea consumului energetic are beneficii directe pentru mediu. În primul rând, se limitează cantitatea de toxine eliberate de centralele electrice. Apoi, resursele naturale sunt conservate. Schimbările pot porni chiar din propria gospodărie.

Folosirea mijloacelor de transport în comun. Transportul public folosește mai puțină energie și produce mai puțină poluare decât automobilele personale. Astfel, cantitatea de gaze cu efect de seră care ajunge în atmosferă este redusă. Această schimbare este cu atât mai importantă în orașele mari și aglomerate, unde poluarea este ridicată. În plus, dacă suficienți oameni ar renunța la mașina personală, multe parcări ar putea fi desființate, fiind înlocuite cu zone de verdeață.

Reducerea cantității de deșeuri este unul dintre cele mai utile lucruri pe care le poți face pentru protejarea mediului. Începutul poate fi copleșitor pentru că vei observa cât de mult gunoi produci, însă schimbarea nu trebuie să aibă loc peste noapte. Pașii mici, dar siguri, sunt cheia succesului.

Bibliografie:

- ✓ Colecția – Terra Magazin
- ✓ Encarta – Enciclopedia 2001
- ✓ Stelian Turlea – S.O.S. Natura în pericol – Ed. Politică

COPIII ȘI NATURA

prof. Dinicică Karina
Grădinița PP nr.38 Timișoara, Timiș

Viața pe pământ este condiționată de menținerea echilibrului ecologic și de păstrarea bogățiilor pământului. Natura l-a învățat pe om ce înseamnă viața și moartea. De aceea, întoarcerea la valorile ei este o condiție, dar și o necesitate. Omul s-a aflat în mijlocul naturii de la începuturile existenței sale, folosindu-i toate darurile. Relațiile care se stabilesc între om și natură suscită un interes permanent, condiționat atât de dorința cunoașterii fenomenelor care se petrec în natură, de procurarea unor surse de materii prime, dar și de înlăturarea cauzelor care degradează mediul înconjurător, acesta fiind de o complexitate deosebită, un mecanism viu care asigură continuarea vieții pe pământ. Educația cu privire la mediu trebuie să dezvolte la nivelul întregii populații atitudini de respect și responsabilitate față de resursele naturale în vederea ocrotirii lor. Pentru atingerea acestui țel, o importanță deosebită o are sistemul educațional. Acest sistem este menit să dezvolte conștiința ecologică a oamenilor, în așa fel încât fiecare membru al societății să devină conștient de locul și rolul său în natură și societate.

Grija față de mediu este componenta esențială a dezvoltării morale, sociale, culturale și spirituale. Copiii trebuie să se familiarizeze de la cea mai fragedă vârstă cu aceasta. Dar pentru a dezvolta copiii capacitatea de a lua decizii în ceea ce privește educația ecologică, este nevoie de o dezvoltare a principalelor noțiuni despre ecologie.

Obiectivele educației ecologice sunt îmbunătățirea și menținerea calității vieții, informarea copiilor despre mediu, învățarea unor deprinderi care reduc impactul negativ asupra mediului, creșterea dorinței de a ocroti natura. Educația în domeniul ocrotirii naturii trebuie să înceapă din fragedă copilărie și să fie continuată în tot timpul anilor de școală, cât și în afara școlii.

Activitățile practice din mediul apropiat duc la formarea unor deprinderi elementare de cercetare și protecție a mediului. Pregătirea copiilor în grădiniță, nu înseamnă numai dobândirea de către aceștia a unor cunoștințe, priceperi și deprinderi, ci și formarea unei conduite ecologice care presupune acțiuni practice concrete pentru conservarea, gospodărirea și protecția mediului înconjurător.

În cadrul grădiniței, educația ecologică se poate realiza prin mai multe forme: observații, experimente, povestiri, plimbări, drumeții, excursii, vizionări de diapozitive, jocuri de mișcare, jocuri distractive, colecții, spectacole, tabere, concursuri, vizionări de documentare.

Pentru formarea comportamentului civic, etic și a deprinderilor copiilor de păstrare a naturii, i-am antrenat în activități menite să contribuie la îngrijirea florilor și a spațiului verde din curtea grădiniței. Copiii au participat la activități de ecologizare, adunând pet-uri și depozitându-le în locuri special amenajate.

În cadrul lecturilor după imagini, al convorbirilor, pe teme precum: „Pădurea, prietena noastră”, „Povestea brazilor și a hârtiei”, de D Botez, copiii au conștientizat că economisirea hârtiei, a cartonului, duce la menținerea unui număr mai mare de copaci în viață, a pădurii care să adăpostească animalele sălbatice și să mențină temperatura în parametri confortabili. Mai mult, pădurile atrag ploile, stopează alunecările de teren, copacii produc oxigenul pe care-l respirăm clipă de clipă.

Prin observările cu tema „Crizantema și tufănică”, „Ghiocelul și viorea”, „Bujorul și trandafirul”, „Roșia și ardeul”, copiii văd și înțeleg că aceste plante au nevoie de aer, apă, căldură și lumină, pentru a se menține în viață, că rădăcina absoarbe apa și sărurile minerale, iar frunza prepară hrana plantei.

Povestirile contribuie la educarea dragostei pentru ocrotirea naturii. “Căprioara” de E.Gârleanu, îl poartă pe copil în viața animalelor care trăiesc în sălbăticia codrului, cunoaște sacrificiul mamei din această schiță. “Frunza” este personificată, se bucură de viață, face cunoștință cu prima rândunică care-și găsisese adăpost la umbra ei, suferă de căldura verii. Copilul trăiește emoțiile alături de ea, învață mai ușor care sunt transformările fizice ce au loc asupra frunzei pe parcursul trecerii anotimpurilor.

Descrierile de natură ale lui M.Sadoveanu în povestirea “Dumbrava minunată” sunt o adevărată capodoperă. Natura o ajută pe Lizuca, îi oferă adăpost de noapte. În toate basmele, natura- codrul, sursa de oxigen a vieții de pe Terra, îl ajută pe eroul principal pentru că și el este bun și ocrotește natura.

Poezia despre natură, despre viețuitoare, despre modul lor de viață creează emoții adânci în sufletul copiilor, făcându-i să vibreze alături de ele, să dorească să le cunoască mai bine, să le ocrotească. (“Gândăcelul”, “Cățelușul șchiop” de E.Farago, “Zdreanță” de T.Arghezi, “Oaspeții primăverii” de V.Alecsandri). Caracterul preponderent epic al poeziilor este evident întrucât, pe lângă portretizările fugare ale viețuitoarelor, versurile cuprind și o “povestioară” despre fiecare dintre acestea, despre mediul natural în care se mișcă, despre felul cum reacționează la schimbarea anotimpurilor sau a climei.

Prin convorbirile și conversațiile euristice despre viețuitoare, despre plante, despre elementele primare apă, aer, lumină, căldură, despre planeta albastră - Pământul, le sădim

seriozitatea de participa cu posibilitățile lor la menținerea sănătății naturii, colectarea unor deșeuri refolosibile și transformarea lor în jucării ecologice și multifuncționale.

Experiențele efectuate în minilaboratoare sau la colțul ecologic din grupă - "*Colțul naturii*" îl pun pe copil în situația de a fi participant activ la evoluția vieții cotidiene. Copiii seamănă semințe, le creează condiții optime de viață, urmăresc apariția mlădițelor, a primelor frunzulițe și flori, apoi efectuează operații de îngrijire (plivit, rărit, stropit, etc); pot fi preocupați de creșterea animalelor în grădiniță: păsări de apartament, pești, broaște țestoase de uscat sau de apă, mamifere (hamster), formându-și deprinderi ecologice de ocrotire a florei și faunei.

Plimbările și excursiile ecologice îi pun pe copii în contact direct cu natura, își cultivă spiritul cognitiv, își satisfac curiozitatea epistemică și se cultivă sentimentul de ocrotire și protejare a mediului înconjurător. Ele constituie o modalitate prețioasă de educație ecologică, deoarece copiii văd plantele și animalele în mediul lor de viață, percep natura în toată varietatea ei, cu bogăția de culori, imagini și sunete. În natură, comportamentul copiilor este diferit, sunt mai activi. Ei învață să protejeze unele specii rare de flori sau animale pentru a nu le face să dispară.

Curiozitățile pe care le manifestă copiii față de mediul înconjurător trebuie menținute și transformate într-o dorință puternică de a cunoaște și înțelege tainele naturii, de a o prețui și ocroti.

Bibliografie:

- E. Baci, F. Fărcaș, D. Pop, "Educația ecologică în grădiniță", Ed. Lyra, Târgu-Mureș, 2005.
- "Prietenii naturii", Enciclopedie practică a copiilor, Editura Ion Creangă, București, 1983.
- „Cei trei R ", publicație realizată de EarthVoice România în cadrul proiectului „Copilul - agent al schimbării", București, 2004.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

prof. Brândușoni Ionela Alina
prof. Petricescu Valentina
Grădinița P.P. Nr.4 Lugoj, Timiș

MOTTO: "În această lume înconjurată de frumusețea naturii, fiecare moment devine o poveste minunată, iar fiecare pas pe care îl facem se preschimbă într-un dans magic cu ceea ce ne înconjoară" (John M.)

Etimologic, cuvântul -"educație" provine din latinescul - "duco, educere", termen care în limbajul uzual are deopotrivă, două semnificații. În primul rând el desemnează acțiunea de - "a scoate din", "a ridica", "a înălța", de unde semnificația actului educațional ca modificare, transformare, susținere a trecerii de la o stare (primară, ereditară sau dobândită pe parcurs), la alta nou-formată, în lanțul dezvoltării; imprimarea unei direcții de acțiune dinspre interior în vederea armonizării conduitei individuale cu normele sociale ale comunității.

Obiectivele programului de educație ecologică inițiat și în învățământul preșcolar, au vizat sensibilizarea copiilor pentru a deveni participanți activi la ocrotirea mediului, aplicând normele și regulile de protecție, valorificarea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, atitudinilor ecologice, prin mijloace specifice.

Educația ecologică este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu modalitățile de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația ecologică poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului.

Activitățile ecologice trezesc în inimile copiilor dorința de respect față de natură, față de mediul înconjurător, cultivă o educație ecologică adecvată și o schimbare de atitudine.

În grădiniță putem realiza educația ecologică prin: activitățile de cunoașterea mediului (observări, lecturi după imagini, convorbiri, povestiri, jocuri didactice), prin desene, prin plimbări și vizite, prin discuții libere, spontane, prin activități practice în natură, prin dramatizări și scenete.

Prin activitățile de observare sunt antrenați toți copiii și pe lângă sistematizarea cunoștințelor despre părțile componente, mod de viață, adăpost, foloase, la sfârșitul activității să discutăm despre modul în care putem proteja natura. Permanent am apelat la experiența de

viață a copiilor, la modul în care au reacționat în diferite situații cum au avut grijă de animale, de plante. Le-am cerut să-mi dea exemple pozitive și negative de comportamente față de natură. Am observat plante și animale aduse în clasă dar și animale și plante în mediul lor natural. Am folosit observarea spontană, în curtea grădiniței, dar și observarea în timp îndelungat a plantelor.

Copiii au observat căderea frunzelor – toamna, copacul fără frunze – iarna, înmugurirea, înflorirea pomului și formarea fructelor – primăvara, coacerea fructelor – vara și culegerea fructelor – toamna. După aceste observări am putut desena „pomul în cele patru anotimpuri. Am sesizat că desenele erau cu atât mai precise cu cât observările erau mai dese și urmate de discuții mai ample pe marginea celor observate. Pentru a-i responsabiliza le-am dat temă de casă: să observe un pom fructifer din curtea lui, a vecinului, sau din altă parte.

Pentru o mai bună cunoaștere a condițiilor de care are nevoie o plantă pentru a se dezvolta, am pus la încolțit grâu. Unor semințe puse la încolțit le-am asigurat toate condițiile necesare unei bune dezvoltări: apă, căldură, lumină, pământ bun, aer; altele le-am pus unde aveau numai o parte din aceste condiții (căldură, lumină, pământ bun, aer dar fără apă, altele au avut apă, pământ bun, căldură, aer dar nu au avut lumină, altele au avut apă, aer, pământ bun, lumină dar nu au avut căldură); tuturor acestor semințe copiii le-au acordat o deosebită atenție. Pentru o mai bună înregistrare a datelor fiecare copil a notat (prin desen) transformările ce le observa la plantă. Prin aceste modalități de desfășurare a activităților copilul este pus în situația de a căuta, de a pune întrebări, și de a găsi răspunsuri corecte. Astfel ei își îmbogățesc orizontul de cunoaștere și înțeleg că plantele au nevoie de anumite condiții pentru a se dezvolta.

Lecturile după imagini „Munci de primăvară”, „Parcul primăvara”, „Vara la mare”, „Cu cortul la munte” și convorbirile „Ce știm despre primăvară?”, „Ce știm despre florile de primăvară?”, „Animalele din țara noastră”, „Ce știm despre animalele domestice?” au venit să valorifice cunoștințele însușite în cadrul observărilor. Copiii au răspuns cu plăcere la întrebări făcând permanent referire la experiența lor de viață.

Pentru a se obișnui să observe natura care-i înconjoară am instituit un moment de povestire: „Drumul de acasă până la grădiniță” și „Drumul de la grădiniță până acasă”. Aceste povestiri le-am realizat în activitatea didactică de dimineață la colțul „Biblioteca”. Am mai folosit povestirea ca modalitate de educație ecologică în cadrul activităților comune: „Poveste despre animalul meu preferat”, „Ce mi-a povestit copacul?”, „O zi în parc”, „Povestea puiului de vulpe”, „De ce s-a supărat Motănel” (povestiri create de copii).

Prin activitățile de cunoașterea mediului am urmărit cu precădere: să se familiarizeze cu problemele de mediu, să-și formeze deprinderi și obișnuințe necesare de cunoaștere, grijă,

descoperire și protejare a naturii, să dobândească și să-și consolideze cunoștințele despre natură, să se antreneze în acțiuni sociale utile (îngrijirea plantelor, amenajarea grădinilor, plantarea de pomi), să-și formeze dorința și deprinderea de a petrece timpul liber în mijlocul naturii.

În completarea activităților de educație ecologică am ieșit cu copiii în natură ori de câte ori a permis timpul și de fiecare dată am fost alături de ei pentru a le arăta, îndruma și răspunde la întrebările puse în legătură cu mediul.

Diversitatea acțiunilor extracurriculare pe care le-am desfășurat cel puțin o dată pe lună au avut un aport benefic asupra formării personalității copilului. Când i-am antrenat la aceste activități le-am spus despre rolul pe care-l vor juca atunci când vor fi mari și ei vor decide .

Contactul nemijlocit al copiilor cu aceste activități sporesc eficiența demersului educațional, dat fiind cunoscută marea disponibilitate a celor mici de a descoperi și asimila tot ceea ce stârnește curiozitatea lor vie.

Activitățile cu conținut ecologic își găsesc finalitatea în comportamentele dobândite de copii: de a fi mai buni, mai sensibili față de ambient, de a fi mai protectori, mai plini de solicitudine, de a acționa mai disciplinat, de a fi mai responsabil, mai plin de inițiativă și mai prompti în respectarea unor reguli.

Activitățile de educație ecologică ajută copiii să manifeste sensibilitate față de întreg mediul și problemele lui, ajută copiii să înțeleagă funcționarea mediului, interacțiunea oamenilor cu mediul și despre cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu; copiii dobândesc valori și sentimente de grijă față de mediu; să utilizeze cunoștințele și abilitățile dobândite, în vederea unor acțiuni pozitive și bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

Prin activitățile ecologice desfășurate cu profesionalism copiii se dezvoltă intelectual, emoțional, volițional, moral. Prin observări concrete copiii evaluează sănătatea mediului și îndrumați de educatoare pot găsi măsuri de protecție. Astfel, se formează atitudini pozitive față de mediul degradat. Prin unele activități desfășurate cu preșcolarii, aceștia pot constitui model pentru adulți, înfrânând unele impulsuri ale adulților care distrug într-o clipă armonia naturii.

„Mediul poate fi definit ca tot ce se află în jurul nostru, viețuitoarele și obiectele. Este aerul pe care-l respirăm, soarele care ne dă căldura, apa și hrana care ne întrețin organismul, reprezintă acoperișul deasupra capetelor noastre, plantele, animalele, pietrele și râurile, oceanele și munții, insulele îndepărtate, tot ce se poate vedea, simți, mirosi, auzi sau gusta. Reprezintă viața pentru noi, fără el nu am putea supraviețui.

Educația ecologică este un „proces menit să atragă categorii de oameni care să fie

conștienți și preocupați de problemele mediului înconjurător și de problemele complementare, oameni care au cunoștințele, atitudinea, abilitatea, motivația și capacitatea de a lucra individual și colectiv pentru găsirea unor soluții problemelor actuale dar și pentru prevenirea apariției altora.

BIBLIOGRAFIE:

- Mohan Gh., Ardelean A. — Ecologie și protecția mediului, Editura Scaiul, București, 1993;
- Mohan Gh., Neacșu P. — Teorii, legi, ipoteze și concepții în biologie, Editura Scaiul, București, 1992;
- Braus, Judy and David Wood — Educația de mediu în școli. Să creăm un program care funcționează! ;
- Washington, D.C.: Peace Corps ICE, August 1993 (Pământul e comoara noastră – Manual de educație ecologică.

MODALITĂȚI DE REALIZARE A ACTIVITĂȚILOR ECOLOGICE LA PREȘCOLARI

prof. înv. preșc. Ungurean Loredana
prof. înv. preșc. Obeadă Sanda
Școala Gimnazială Nr.27 - Grădinița P.P. nr.3, Timișoara, Timiș

Motto: "Copiii sunt martorii oculari ai degradării continue a mediului și vor avea o sarcină importantă în viitor, aceea de a îndrepta ce au stricat părinții, bunicii și strămoșii lor"

Petre Băjenariu, "Grădinița și conduita ecologică" în Revista Învățământului Preșcolar Nr.3-4/1994

Mediul înconjurător așa cum ni se prezintă el astăzi, în mare parte fiind creația omului, poate influența evoluția societății umane. Unele activități umane degradează sau deteriorează natura, de aceea este necesar să realizăm o departajare acestor 2 noțiuni.

Mediul natural este compus dintr-o mulțime de elemente, care pot fi descrise, măsurate și studiate, ce formează un sistem complex, în cadrul căreia se desfășoară și activitatea oamenilor. Mediul înconjurător este o sferă mai largă, cuprinzând atât mediul natural, cât și mediul transformat de oameni. Suntem de părere, însă, că în cunoașterea mediului înconjurător trebuie să predomină caracterul atractiv, accesibil și ecologic.

E bine ca omul de mâine să știe ce este bine și ce este rău în raporturile cu Natura Mamă, de aceea pregătirea în sprijinul ocrotirii naturii începe de la vârsta copilăriei.

A înțelege natura, înseamnă a înțelege viitorul, iar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de amenințată astăzi, reprezintă momentul în care trebuie să ne ocupăm și de educația ecologică, prin care să îi învățăm pe copii de ce și cum trebuie protejată natura.

Cunoașterea resurselor specifice educației și a factorilor externi care o condiționează sporește șansa noastră de a participa la modelarea educației de mâine și, astfel, de a apropia cât mai mult viitorul de aspirațiile și trebuințele oamenilor.

Preșcolarii trebuie învățați să înțeleagă natura, să îi aprecieze frumusețea, să-i descopere componentele și particularitățile, să se apropie de ea și să o protejeze.

Natura oferă aspecte din abundență, iar mijloacele de realizare a unei educații pentru ocrotire sunt diverse și multiple. Așa se face că în educația ecologică pot fi utilizate cu deosebită eficiență observările asupra mediului ambient, lectura după imagini, jocurile didactice, plimbările – excursiile, organizarea unui colț "viu" în sala de grupă. Din multiplele posibilități educative, observarea este cea mai la îndemână modalitate, este contactul direct cu

realitatea – ea constituie un prilej permanent de influențare a copilului, de a descoperi lucruri care îi stârnesc curiozitatea, dorința de a le înțelege și de a le cunoaște mai bine.

În învățământul preșcolar, pentru a realiza Educație Ecologică, există câteva obiective centrale, printre care amintim:

- cultivarea dragostei pentru Terra (ape, plante, animale);
- educarea capacității de a ocroti, proteja și respecta natura;
- educarea copiilor în sensul păstrării sănătății mediului natural în care trăiesc;
- antrenarea lor în activități menite să contribuie la îngrijirea spațiilor verzi;
- formarea unui comportament civic, etic și a deprinderilor de păstrare și iubire a naturii.

În acest sens, pornind de la informația lui Piaget: ”copilul trebuie lăsat să descopere el însuși adevărul, acționând în mod practic ...”. Ne-am folosit de toate activitățile desfășurate în grădiniță, pentru acumularea unor cunoștințe multiple despre mediul înconjurător.

În urma vizitei organizate la Centrul “Micilor Naturaliști” din cadrul Institutului de Agronomie din Timișoara, copiii reușesc să înțeleagă că oamenii folosesc plantele fără a dăuna naturii, astfel încât în cadrul sălii de grupă s-a amenajat “colțul verde”, implicând direct preșcolarii la semănarea și observarea procesului de încolțire a unor plante precum fasolea, grâul, porumbul.

Pentru buna desfășurare a unor activități ecologice, centrul tematic a fost dotat cu ierbar, insectar, microscop și diferite mostre.

În educarea deprinderilor de atitudine ecologică ne-am preocupat de următoarele aspecte:

- păstrarea curățeniei în curtea grădiniței (rezolvare de fișe);
- întreținerea arbuștilor și florilor din parcul grădiniței;
- plantarea de pomi, de flori, îngrijirea lor și participarea practică la protejarea mediului;
- prezența și mișcarea copiilor în mediul înconjurător curat, ordonat și cu permanentă grijă pentru buna lor relație cu viețuitoarele din jur, fac cel mai înalt serviciu educației ecologice.

Copiii trebuie să conștientizeze că pădurea participă la procesele de formare a evoluției, de conservare a solului și la producerea bunurilor materiale deosebit de utile. De asemenea, trebuie să amintim un rol important al pădurii și anume, acela de depoluant.

Tot ceea ce i se întâmplă mediului înconjurător va ajunge să se întâmple și generațiilor viitoare, de aceea pentru a preveni și ocroti mediul noi am organizat și organizăm diferite excursii,

vizite, drumeții în mijlocul naturii: drumeția de la Pădurea Verde din Timișoara, excursia prin pădurile din zona Munților Aninei și din preajma Taberei de la Nădrag.

În urma vizitelor și excursiilor efectuate am discutat cu copiii și unele aspecte negative pentru a-i pregăti mai bine în dorința de a ocroti natura:

- pericolul dispariției unei specii de plante și animale;
- efectul negativ al vânării unor animale și plante aflate pe cale de dispariție;
- pericolul dispariției unor specii de plante și animale;
- defrișarea pădurilor, degradarea și distrugerea vegetației.

În concluzie, putem spune că nu există activități anume pentru educație ecologică, ci aceasta se desfășoară într-o manieră interdisciplinară pentru toate activitățile și acțiunile pe care le desfășurăm la grădiniță. Curiozitatea copiilor duce la acumularea de cunoștințe variate despre mediul înconjurător, despre protecția lui.

Un rol deosebit de important în modelarea ecologică a preșcolarilor îl are familia. Ea este continuatorul a ceea ce grădinița face pentru educația ecologică. Într-o plimbare prin oraș, în concedii, în drumul spre grădiniță, copiii trebuie să se manifeste în spiritul celor însușite despre ocrotirea mediului. De la grija de a nu arunca hârtia pe jos, de a nu rupe florile, până la dorința de a înfrumuseța grădina din fața casei, casa în care locuiesc, dorința de a avea un animal pe care să-l ocrotească și să-l iubească, toate acestea atestă dragostea micului om pentru natură.

Activitățile de Educație ecologică contribuie la dezvoltarea capacităților preșcolarilor de a gândi logic și de a interpreta corect aspectele lumii înconjurătoare.

Bibliografie:

1. Bucur Petre, Ecologia și protecția mediului, Timișoara, Editura Augusta, 2006
2. Șchiopu Dan, Ecologia și protecția mediului, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1997
3. Vișan S., Anghelescu A., Alpopi C., Mediul înconjurător. Poluare și protecție. Editura Economică, București, 2000.

CU GRIJĂ PENTRU MEDIU, CU GRIJĂ PENTRU VIITOR

prof. Bolbos Tamara
prof. Iercu Felicia Diana
Grădinița cu Program Prolungit Nr. 20, Timișoara, Timiș

Motto: „A înțelege natura, înseamnă a înțelege viitorul, dar a face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată azi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii.“ Eugen Pora.

A fi eco înseamnă a iubi mediul înconjurător, a-l respecta, a avea grijă de el, dar și de noi și cei din jur. Pentru că, dacă este adevărat că faptele tale se răsfrâng asupra mediului înconjurător, tot la fel de adevărat este și că mediul înconjurător ne va răspunde pe măsura faptelor noastre. Poate că povestea nu ar suna la fel de dramatic dacă rezultatele propriilor noastre acțiuni nu s-ar repercuta asupra copiilor noștri, a nepoților, a celor ce vin după noi.

Cuvântul ecologie vine de la greaca antică și înseamnă acasă. Ea examinează daunele tuturor ființelor vii în mediul lor în ciclul de viață. Este, de asemenea, o ramură a biologiei, dar o ramură a științei. Ecologia înseamnă știința mediului. Toate lucrurile vii sunt consumate pentru a supraviețui. Consumul duce, de asemenea, la distrugere. Cu alte cuvinte, fiecare ființă vie este un pericol care poate provoca daune permanente mediului înconjurător pentru a supraviețui. Când suntem examinați în acest sens, este un fapt că ne rănim tot felul de produse și comportamente care sunt folosite inconștient și resurse naturale. A fi eco înseamnă a cunoaște 3 verbe: a reduce, a refolosi, a recicla. Dacă reușești să le folosești ca verbe de baza în activitatea ta cotidiană, te vom declara un adevărat prieten al mediului înconjurător.

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul principal fiind acela de a oferi fiecărui preșcolar posibilitatea de a manifesta o atitudine responsabilă, personal, față de mediul înconjurător. Orice copil poate deveni prieten al naturii cu condiția să respecte natura. Toate aspectele noi stârnesc curiozitatea copiilor, fapt ce se manifestă prin multiple întrebări pe care le pun. Este necesar să îl facem pe copil să înțeleagă că în natură totul este folositor. Este necesar ca, încă din perioada preșcolară, copiii să cunoască natura și să înțeleagă legile care o guvernează, deoarece este necesară, contribuie la formarea unei atitudini ecologice la această vârstă.

Educația ecologică trebuie să fie un proces care să înceapă de la vârsta preșcolară, având drept scop prezentarea datelor, a corelațiilor valorilor, problemelor și soluțiilor, toate

acestea fiind raportate la ecologie, la relația om-mediu. Cunoașterea naturii trezește gândirea copilului, contribuie la dezvoltarea capacității creatoare, la dezvoltarea vorbirii corecte și coerente, făcându-l astfel pe copil să mediteze asupra fenomenelor și corpurilor ce-l înconjoară.

Educația pentru mediu ne privește în egală măsură pe toți, adulți sau copii, iar problema, deși nu e nouă, se pune tot mai acut, devenind obiect de studiu încă de la cea mai fragedă vârstă. Educația ecologică nu-și atinge scopul decât dacă este diseminată în societate, dacă comunitatea locală este receptivă la problemele de mediu înțelegând necesitatea adoptării unui comportament ecologic. Comunitatea locală trebuie să înțeleagă că de noi toți depinde calitatea vieții de zi cu zi, de azi dar și de mâine. De respectarea principiilor de dezvoltare durabilă depinde viitorul omenirii. Dezvoltarea durabilă este dezvoltarea ce asigură necesitățile prezentului fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-ți satisface propriile nevoi.

Cunoscând toate acestea este de datoria noastră, a cadrelor didactice să promovăm valorile educației ecologice în rândul copiilor și al comunității din care facem parte. Începută de timpuriu, educația ecologică are șanse mari. Cei mici trebuie să înțeleagă că pe Terra există interdependență între populația umană și nenumăratele specii de plante și animale, între societate și ciclurile biologice din natură. Aceasta se poate face atât prin activitățile de cunoașterea mediului, educarea limbajului, educație plastică, activități practice, dar și prin activitățile de extindere, opționale sau extracurriculare.

Copiii rămân cu convingeri clare cu privire la necesitatea protejării mediului, se implică activ, li se dezvoltă spiritul de inițiativă, simțul răspunderii. La vârsta preșcolară se poate vorbi doar de formarea unor premise ale unei viitoare viziuni mai largi despre lume și viață, întrucât perceperea obiectelor, ființelor din mediul înconjurător este încă redusă.

Și totuși, respectând particularitățile de vârstă ale copiilor se poate iniția o acțiune susținută de cunoaștere a naturii, cu toate componentele ei (plante, animale, ape, sol, aer, oameni, etc), de conștientizare a importanței prezenței fiecărui element al mediului înconjurător și de păstrare a echilibrului naturii.

Metoda proiectelor stimulează și dezvoltă multilateral personalitatea copiilor în curs de formare. Este o strategie de învățare și evaluare care se concentrează pe efortul voit de cercetare, de căutare și găsimă a unor răspunsuri legate de tema propusă. Le oferă copiilor ocazii reale de a lua decizii și de a-și asuma responsabilități. Astfel, preșcolari de grupa mare s-au văzut nevoiți să hotărască ce este mai important pentru curtea noastră: de exemplu , lăsarea omizilor în copaci pentru a se hrăni și a deveni mai târziu fluturi , ori curățirea piersicului și vișinului de insectele flămânde care i-ar fi lăsat fără frunze, fiind sortiți uscăciunii. Educatoarea, asumându-și rolul de ghid în activitatea de învățare, îi îndrumă și îi sprijină pe

copii în demersurile lor, le induce ideea că sunt capabili, că sunt importanți, că acțiunile lor au efecte benefice asupra mediului: copacii sunt mai sănătoși și mai roditori dacă sunt îngrijiți, florile înfloresc mai bine dacă nu sunt sufocate de ierburi, pământul este mai hrănitor pentru plantele noastre dacă îl curățăm de deșeurile aruncate pe jos. Copiii se simt competenți și responsabili și își dau silința să arate tot ce pot. Spiritul de competiție este dezvoltat prin diferitele concursuri inițiate pe parcursul proiectului și premiate cu diplome: “Cel mai bun ecologel!” (copilul care a confecționat cel mai frumos ghiveci de flori folosind materiale refolosibile), “Cele mai frumoase flori!” (copilul care și-a îngrijit cel mai bine floarea).

În cadrul pregătirii pe care trebuie să o asigure, grădinița trebuie să înlesnească achiziționarea de informații despre diverse aspecte ale mediului înconjurător, antrenându-i prin contactul nemijlocit cu acesta la o activitate permanentă, interesantă care să solicite participarea cât mai multor simțuri, a gândirii și vorbirii.

În concluzie, nimic nu este mai plăcut decât să simți bucuria din ochii copiilor la realizarea unor activități atractive, precum și satisfacția noastră că ne-am atins un obiectiv important, acela de a-i face pe copii să înțeleagă rolul vital al ocrotirii și protecției mediului, dar și al dezastrelor ce s-ar produce datorită unor comportamente distrugătoare și, mai mult, am reușit să sensibilizăm factorii educaționali implicați și să dovedim că și la nivel de grădiniță se pot desfășura lucruri deosebite.

“Învățați copiii să asculte, să observe și să întrebe. Aceasta va fi bagheta de aur cu care vor pătrunde sensul misterelor vieții!”

BIBLIOGRAFIE :

1. Nicoleta Adriana Geamănu, Maria Dima, „Educația ecologică la vârsta preșcolară”, Supliment al Revistei Învățământ Preșcolar, 2008;
2. C. Pârvu, „Ecologie generală”, Editura Tehnică, București, 2001;
- 3., „Glasul naturii”, - Tulcea, 2002,
4. Lileu, Alexandra - „O conduit ecologică corectă”, în Tribuna Învățământului, Nr. 41/21, oct. 1991,
5. Revista Educația ecologică, Nr.2, 1997, I.Ș.J. Dolj.
6. Revista Învățământul Preșcolar, Nr. 1 - 2, Editura MEC, 2006;
7. Revista Învățământul Preșcolar, Nr. 1, Editura MEC, 2007.

CALITATEA AERULUI ÎN MUNICIPIUL ARAD

prof. Todea Anamaria
prof. Sîrbu Lia
Liceul Teoretic "Adam Muller Guttenbrunn" Arad

Aerul semnifică vectorul care conduce la efecte globale asupra mediului. Acestea își au cauza în poluarea atmosferei și anume: precipitațiile acide, degradarea stratului de ozon stratosferic, efectul de încălzire globală, cunoscut și sub denumirea de efect de seră.

Emisii de poluanți atmosferici. Principali indicatori monitorizați sunt:

- Emisii de dioxid de sulf
- Emisii de oxizi de azot
- Emisii de amoniac
- Emisii de volatili nemetalici
- Emisii de pulberi în suspensie
- Emisii de metale grele

1. Emisii de dioxid de sulf: Arderile din sectorul energetic constituie principala sursă de emisie a dioxidului de sulf. La acestea se alătură arderile din industria de prelucrare și instalațiile din zonele rezidențiale. Emisiile de dioxid de sulf sunt caracterizate de o creștere generală de peste 3%, creștere susținută în principal de sectorul "arderii în industria energetică și industrii de transformare", sector dominant ca pondere în emisia națională. În acest sector s-a înregistrat o creștere de peste 5%, de peste 6% în sectorul "transporturi rutiere" și de 11% în "alte surse mobile și utilaje". La polul opus sunt sectoarele "tratarea și depozitarea deșeurilor" și "instalații de ardere neindustriale", unde emisiile de dioxid de sulf s-au diminuat cu 44%, respectiv 12%.
2. Emisii de oxizi de azot: Oxizii de azot sunt un grup de gaze foarte reactive care conțin azot și oxigen în cantități variabile și sunt responsabili pentru ploile acide care afectează atât activitatea terestră cât și ecosistemul acvatic. Oxizii de azot se formează în procesul de combustie atunci când combustibilii sunt arși la temperaturi înalte, dar cel mai adesea ei sunt rezultatul traficului rutier, activităților industriale, producerii energiei electrice. Oxizii de azot sunt responsabili pentru formarea smogului, deteriorarea calitatii apei, efectului de seră și reducerea vizibilității în zonele urbane.

3. Emisii de amoniac: Sursele de amoniac atmosferic sunt naturale și artificiale. Aportul surselor naturale în poluarea cu amoniac este relativ mica, de aproximativ 15-20%. Dintre sursele artificiale, cea mai importantă este agricultura, iar din cadrul acesteia, zootehnia de tip intensiv. Amoniacul este un gaz mai ușor decât aerul, se găsește în apropierea platformelor de gunoi sau în urma unor procese industriale. Deoarece amoniacul se dizolvă foarte ușor în apă, amoniacul din aer, antrenat de precipitații, ajunge în apele de suprafață unde are ca efect, printre altele și eutrofizarea acestora.
4. Emisii de volatili nemetalici: Compusii Organici Volatili sunt compusi chimici care au o presiune a vaporilor crescută, de unde rezultă volatilitatea ridicată a acestora. Sunt reprezentativi de orice compus organic care are un punct de fierbere inițial mai mic sau egal cu 250°C, măsurat la o presiune standard de 101,3 kPa. Există aproximativ 150 compusi cu această proprietate, predominând hidrocarburile cu 4-12 atomi de carbon.
5. Emisii de pulberi in suspensie: Sursele de poluare ale atmosferei cu pulberi pot fi naturale, ca de exemplu antrenarea particulelor de la suprafața solului de către vânt, sau antropice: procesele de producție (industria metalurgică, industria chimică etc), arderile din sectorul energetic, șantierele de construcții și transportul rutier, haldele și depozitele de deșeurii industriale și municipale, sisteme de încălzire individuale, îndeosebi cele care utilizează combustibili solizi etc.
6. Emisii de metale grele: Substanțele chimice aeropurtate sunt antrenate ușor de vânt, ele pot fi găsite, uneori, la distanțe mari de locul emisiei în atmosferă.

Din datele prezentate s-a constatat faptul ca o sursă importantă de emisii de SO₂ o semnifică arderile în industria energetică. Acestea sunt 99,94% din totalul emisiilor. În județul Arad, sursa majoră de emisii de SO₂ o reprezintă centralele termice, prin cele 9 instalații mari de ardere: S.C. CET Arad - hidrocarburi cu 7 instalații, respectiv S.C. CET Arad – lignit, cu 2 instalații .

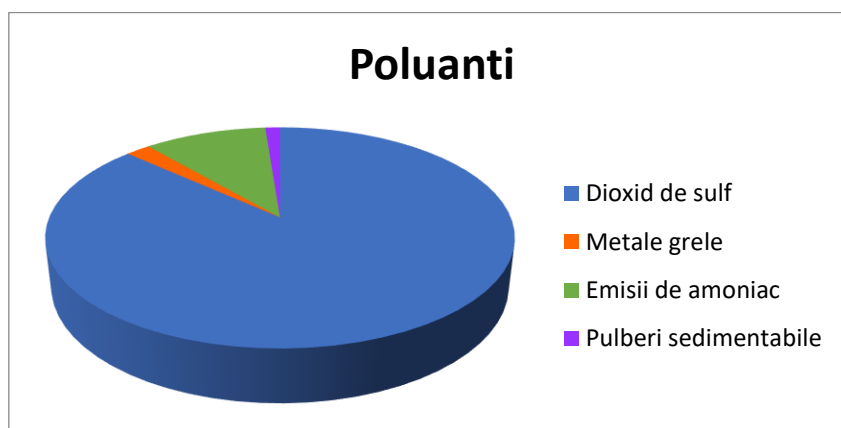

Figura 1. Raportul de emisii pe principalii poluanți

Poluarea atmosferei se definește ca prezența în aer a unor substanțe care în funcție de natura, concentrație și timp de acțiune afectează sănătatea, generează disconfort și/sau alterează mediul. Sursele de poluare, naturale și artificiale elimină în atmosferă o multitudine de poluanți iritanți, fibrozanti, axfisanți, toxici- sistemici, alergizanti, cancerigeni.

Calitatea aerului este de maximă importanță mai ales în activitatea turistică reprezintă chiar mediul în care se deplasează turiștii. Aerul poluat poate determina părăsirea zonei turistice de către vizitatori și creea chiar o opinie nefavorabilă în rândul turiștilor

Arderile din industria energetică reprezintă 9% din totalul emisiilor inventariate, arderile rezultate din alte surse 9%, în timp ce emisiile din transporturi rutiere reprezintă 82%.

Figura 2. Surse de provenienta valori NOx

În municipiul Arad un indicator important care influențează calitatea aerului îl reprezintă pulberile în suspensie

Evaluarea calității aerului ambiental prin monitorizarea semiautomată

Poluarea de impact a poluanților gazoși a fost monitorizată prin recoltare de probe cu timp de mediere de 30 minute în zone sensibile din municipiul Arad și în alte localități ale județului. Indicatorii monitorizați au fost NO₂, SO₂ și NH₃.

Calitatea aerului în județul Arad, este monitorizată prin măsurători continue în 2 stații automate amplasate în municipiul Arad (AR1 și AR2) și o stație amplasată în orașul Nădlac.

În zone reprezentative pentru fiecare tip de stație:

1. - Stație de trafic/industrie
2. - Stație de fond urban

3. - Stația suburbană/trafic În aceste stații se efectuează măsurători continue pentru: dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO, NO₂, NO_x), monoxid de carbon (CO), pulberi în suspensie (PM₁₀ și PM_{2,5}), ozon (O₃) și precursori organici ai ozonului (benzen, toluen, etilbenzen, o-xilen, m-xilen și p-xilen).

Poluarea aerului – efecte locale :

Poluarea are consecințe multiple, precum:

- Afectarea aerului, apei și a solului
- Deteriorarea stării de sănătate
- Scăderea calității vieții
- Dispariția stratului de ozon
- Degradarea ecosistemelor
- Ploile acide

Presiuni asupra stării de calitate a aerului în județul Arad :

Ca o concluzie a celor prezentate anterior se poate spune că principalele surse de poluare a atmosferei o constituie industria energetică și transportul rutier.

Influența calității aerului asupra turismului :

Din cele prezentate mai sus rezultă că principalele noxe care influențează calitatea aerului în municipiul Arad provin din traficul auto (pulberi și gaze de ardere), CET pe lignit și CET pe hidrocarburi (gaze de ardere, în special CO, NO_x, SO₂), precum și vechile depozite de deșeuri menajere aflate în proximitatea orașului. Datorită acestora, în zona centrală care numără 40 de obiective turistice de maximă importanță, turiștii resimt fenomenele poluării suprapuse.

BIBLIOGRAFIE

- 1 . Filip, C. – 2002 – Protecția mediului. Ed. MATRIX ROM, București;
2. Ianculescu, Speranța – 1992 – Pollution de l’environment en Roumanie. Seminarul “Studii de Impact de Mediu”, 14-18 dec., București;
- 3 . Lazăr, V., Năstase, A. – 2001 – Factori poluanți. Ed. M.J.M., Craiova;
- 4 . Madear, G., Brândușan, Camelia – 2002 - Anticiparea și evaluarea impactului asupra mediului. Universitatea din Petroșani, ;
5. Maican, A., Halmaghi, Elisabeta – 1999 – Ecologie și protecție a mediului: culegere de lecții. Ed. Academiei Trupelor de Uscat “N. Bălcescu”, Sibiu;

”EDUCĂM ȘI ÎNVĂȚĂM, MEDIUL CURAT SĂ-L PROTEJĂM”

**prof. înv. preșcolar Cionca Ileana
Liceul Teoretic „David Voniga” Giroc
Grădinița P.P. Chișoda, Timiș**

Educarea copiilor în spiritul protejării mediului și transmiterea mesajelor eco către cetățenii cu care interacționăm sunt lucruri fundamentale pe care fiecare dintre noi trebuie să le respecte. Educația ecologică vizează dezvoltarea capacităților de observare, explorare și înțelegere a realității mediului înconjurător, cunoașterea, înțelegerea și utilizarea în comunicare a unor termeni specifici și formarea unor atitudini pozitive la copii prin stimularea interesului față de păstrarea unui mediu echilibrat, exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a acestuia

Având ca scop formarea atitudinii de protejare a mediului, de dezvoltare a spiritului de responsabilitate față de natură, educația ecologică trebuie să fie un proces care să înceapă de la vârsta preșcolară. Educația ecologică are rolul formării deprinderii la copiii preșcolari a unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață. A ocroti și îmbunătăți mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, o sarcină a cărei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional.

Acțiunea de protecție a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educația fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scara socială de ocrotire a mediului este supus eșecului.

Vârsta preșcolară este o perioadă când interesul și interogațiile sunt mereu noi, ceea ce favorizează educația în sfera ecologicului. Covingerea necesității apărării mediului înconjurător este foarte necesară, de aceea, educația ecologică trebuie să înceapă încă din grădiniță.

Copiii trebuie învățați de mici să fie prietenii naturii și pentru a înțelege mai bine acest lucru, trebuie sfătuiți să știe ce este și ce nu este bine să facă în relația lor cu natura, întrun cuvânt trebuie învățați cum să iubească, să îngrijească și să ocrotească natura. Eficiența educației asupra mediului se poate aprecia numai prin efectele pe termen lung asupra comportamentului viitorului cetățean, rămânând însă în vigoare și obligația de a avea o utilitate imediată : prin aplicațiile practice, prin intervenția elevului, situații concrete. Educația ecologică trebuie să arate ca succesul nu se poate obține fără o îmbinare judicioasă a principiilor generale și a datelor pertinente referitoare la ceea ce este particular într-o situație concretă.

Grădinița are menirea de a organiza și desfășura o varietate de activități privind educația ecologică și protecția mediului, iar copiii sub îndrumarea cadrelor didactice pot și trebuie să formeze apărătorii naturii.

Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când va reuși ca elevii-cetățenii de mâine să fie convinși de necesitatea ocrotirii naturii și să devină factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura. Unul din scopurile programului de educație a mediului este să ajute elevii să-și dezvolte capacitatea de a gândi, atât critic cât și creativ. Plecând de la premisa că scopul educației ecologice este de a preveni deteriorarea mediului, în omul trebuie să acționeze conștient pentru menținerea și îmbunătățirea permanentă a calității acestuia. Scopul final al educației ecologice la preșcolari este de a le forma bazele unei gândiri și atitudini centrate pe promovare a unui mediu natural propice vieții, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate față de natură. Prin participare tuturor factorilor educativi : grădiniță, familie, comunitate, mass-media, la realizarea acestor intenții, copilul înțelege mai bine efectele pe care le are un comportament necorespunzător asupra mediului.

Prin implicarea activă a copiilor și prin responsabilizarea directă față de resursele limitate ale naturii, se pot îndeplini cele cinci obiective ale educației ecologice: conștientizarea, cunoașterea, atitudinea, deprinderile și participarea. Astfel de activități ajută elevii să conștientizeze importanța mediului în viața omului, să capete sensibilitate pentru problemele lui, să cunoască interacțiunile dintre om și mediul natural, să dobândească valori, atitudini, sentimente care să-l motiveze pentru conservarea calității mediului, să se implice activ în acțiuni simple de protejare a mediului prin care să învețe să interacționeze empatic și pozitiv cu natura înconjurătoare.

Educarea preșcolarilor în vederea păstrării unui viitor curat și durabil este esențială pentru a forma generații conștiente și responsabile.

Bibliografie

- ✓ Burcu Alexandru, Burcu Aurelian, - Educația ecologică, dezvoltarea durabilă și calitatea vieții, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2005;
- ✓ Niculescu Rodica Mariana - Curriculum între continuitate și provocare, Editura Universității Transilvania, Brașov, 2010;
- ✓ Abrudan Ioan, Bulgărean Sanda, Dehelean Claudia, Onaci Mariana, - Educație pentru mediu, Editura Silvania, Zalău, 2005;

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

**prof. înv. preșcolar Urechescu Alexandra
Grădinița P.P. NR. 33, Timișoara, Timiș**

Mediul înconjurător este un mecanism viu cu o complexitate deosebită, de a cărei integritate și bună funcționare depinde întreaga activitate umană. Formarea elevilor cu o conștiință și o conduită ecologică devine o cerință deosebit de importantă pentru orice demers educativ școlar și extrașcolar. Educația ecologică vizează formarea și cultivarea capacităților de rezolvare a problemelor declanșate odată cu aplicarea tehnologiilor industriale și postindustriale la scara socială, care au înregistrat numeroase efecte negative a nivelului naturii și al existenței umane și are ca scop schimbarea viziunii pe care noi o avem asupra lumii și înțelegerea relațiilor care se țin în interiorul sistemelor ecologice, între om și natură.

Prin educație ecologică, copiii trebuie să dobândească cunoștințe, atitudini și motivații pentru a acționa individual și în echipă la soluționarea problemelor care țin de protecția mediului înconjurător, se cultivă dragostea și respectul copiilor pentru lumea înconjurătoare, se formează atitudini de dezaprobare față de cei care încalcă normele de protecție a mediului și se cultivă interesul pentru promovarea ideii unui mediu natural sănătos.

Educația copiilor în spiritul ocrotirii naturii constituie o sarcină majoră a procesului instructiv-educativ și este de dorit să se înceapă cât mai timpuriu, astfel încât copilul să conștientizeze complexitatea mediului în care trăiește, să învețe să iubească și să respecte natura și să fie continuată în tot timpul anilor de școală, cât și în afara ei, tocmai pentru a reuși în timp, formarea unei conduite adecvate, omul de mâine să fie capabil să discearnă asupra binelui și a răului, să acționeze în folosul naturii și a sa.

Educația ecologică este un domeniu extrem de generos, interesant și atractiv pentru majoritatea copiilor. Copilul de vârstă preșcolară nu trebuie bombardat cu cunoștințe teoretice, ci trebuie implicat în activități practice cât mai variate și mai atractive, care să vină în întâmpinarea curiozității senzoriale în plină dezvoltare. Nu bogăția cunoștințelor de biologie interesează în primul rând, ci cunoașterea și menținerea în forul interior al copilului a următoarelor stări:

- dorința de a cunoaște universul lumii vii;
- puterea de a ocroti formele de viață.

Obiectivele urmărite pentru realizarea educației ecologice sunt:

- să conștientizeze interdependența dintre calitatea mediului și calitatea vieții;
- să-și însușescă cunoștințele referitoare la complexitatea relației dintre speciile unui ecosistem;
- să ia atitudine față de orice activitate care poate distruge echilibrul din natură;
- să aibă o conduită pozitivă, de participare la activitățile de protejare a mediului, condiție a unei vieți sănătoase, în deplina armonie cu natura.

Pornind de la premisa că educația ecologică presupune mai multe componente (cunoștințe, atitudini, conduite) care se dobândesc într-un timp îndelungat, este firesc ca această latură a educației să se afle în atenția mai multor discipline și în toate etapele de pregătire și formare a copiilor.

Educația ecologică se poate realiza prin orice tip de activitate; școlară, extrașcolară, activități științifice, literare, artistice, plastice, sportive etc. Formele de realizare sunt diversificate: observații, experimente, povestiri științifice, desene, activități practice, plimbări, drumeții, excursii, vizionări de diapozitive, jocuri de mișcare, distractive, orientări turistice, labirinturi ecologice, colecții, expoziții, spectacole, vizionări de emisiuni TV, expediții, tabere scenete ecologice, concursuri.

Activitățile extracurriculare contribuie la adâncirea și completarea procesului de învățământ, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber. Ele prezintă unele particularități prin care se deosebesc de activitățile din cadrul lecțiilor. Aceasta se referă la conținutul activităților, durata lor, la metode folosite și la formele de organizare a activităților.

Excursiile, vizitele, drumețiile, plimbările, ca forme adiacente de organizare a procesului de învățământ, dau educatoarelor și copiilor, posibilități multiple de redare, respectiv de însușire, consolidare, fixare a cunoștințelor, folosind interdisciplinaritatea și transdisciplinaritatea.

Pentru a concretiza aceste conținuturi am organizat concursuri pe teme ecologice în colaborare cu părinții pentru că și aceștia trebuie să conștientizeze importanța ocrotirii mediului înconjurător: "Marșul ecologiștilor", "Parada costumelor din materiale refolosibile", dansurile tematice oferite de copiii promotori ai mediului sănătos și "Mesajele micilor ecologiști" pot conștientiza sau, cel puțin pot atrage atenția opiniei publice cu privire la necesitatea respectării regulilor de protecție a naturii, într-o școală și într-o localitate curată și sănătoasă.

În cadrul activităților practice și practic-gospodărești copiii îngrijesc plantele din clasă, realizează jucării din materiale refolosibile, realizează colecții de frunze, semințe, alte materiale pe care le folosesc apoi în activitatea lor. Educația plastică își aduce aportul la dezvoltarea simțului artistic, la sesizarea echilibrului, armoniei din mediul înconjurător oferă posibilitatea să transpună prin mijloace artistice frumosul din natură.

În întreaga muncă de educație ecologică cu copiii mici trebuie să ajungem la convingerea că mediul natural nu poate fi apărat numai într-o zi, ci în toate cele 365 de zile ale fiecărui an, în fiecare clipă a fiecărei zile, de toți locuitorii planetei. Trebuie să apărăm Planeta Albastră, leagăn al civilizației și al vieții, ea fiind casa noastră și a tuturor viețuitoarelor de pe Pământ.

Bibliografie:

- Cosmovici, Andrei, Cozma, Teodor – „Psihopedagogie”, Iași, Ed. Spiru Haret, 1995.
- Mohan, Gheorghe, Ardelean, A., – „Ecologie și protecția mediului”, București, Ed. „Scaiul”, 1993.
- Cuciinic, Constanța – „Natura – prietena mea”, Ed. Aramis, 2003.
- Opris, Tudor – Mica Enciclopedie pentru Tineret”, București, Ed. Forum, 1998.
- „Tribuna învățământului”, 27 februarie -5 martie 2006, pag 1.

PROMOVAREA EDUCAȚIEI ECOLOGICE ÎN CICLUL PRIMAR, PRIN ACTIVITĂȚI INTEGRATE S.T.E.M.

prof. înv. pr. Maria-Luisa Ciocani
Colegiul Național Pedagogic „Carmen Sylva” Timișoara

"Problema nu este de a învăța copii despre natură, ci de a-i ajuta să înțeleagă că ei fac parte din ea." (David Orr)

David Orr, liderul de gândire în domeniul educației pentru sustenabilitate, subliniază importanța conștientizării legăturii noastre intime cu natura.

Grija pentru viitor înseamnă adoptarea unor atitudini, comportamente și practici care să asigure un viitor sustenabil și prosper pentru generațiile următoare. Aceasta implică o serie de acțiuni și valori care vizează protejarea mediului, conservarea resurselor, dezvoltarea socială și economică echitabilă și promovarea unui stil de viață responsabil. Iată câteva aspecte esențiale ale grijii pentru viitor:

1. Protecția mediului:

- **Conservarea resurselor naturale:** Utilizarea resurselor într-un mod eficient și responsabil pentru a asigura disponibilitatea lor pe termen lung. Aceasta include economisirea apei, a energiei și utilizarea materialelor reciclabile.
- **Reducerea poluării:** Adoptarea de măsuri pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, poluanților din aer, apă și sol, și promovarea tehnologiilor curate.

2. Dezvoltarea durabilă:

- **Economie sustenabilă:** Promovarea unei economii care să crească fără a epuiza resursele naturale și care să creeze oportunități economice echitabile pentru toți. Aceasta poate include suportul pentru energiile regenerabile, agricultura ecologică și industriile verzi.
- **Infrastructură durabilă:** Construcția de infrastructuri care să minimizeze impactul negativ asupra mediului și să fie eficiente din punct de vedere energetic, cum ar fi clădiri ecologice și sisteme de transport public sustenabile.

3. Educație și conștientizare:

- **Educație ecologică:** Învățarea despre problemele de mediu și soluțiile posibile încă din școală pentru a forma cetățeni responsabili și informați. Acest lucru poate include curricula școlară, programe extrașcolare și campanii de conștientizare.

- **Promovarea responsabilității sociale:** Învățarea și practicarea valorilor și comportamentelor care contribuie la binele comun, cum ar fi voluntariatul, ajutorul reciproc și implicarea în comunitate.

4. **Justiție socială și echitate:**

- **Acces egal la resurse:** Asigurarea că toți oamenii au acces la resurse esențiale precum apă potabilă, hrană, energie și educație.
- **Combaterea sărăciei și inegalităților:** Lupta împotriva sărăciei și reducerea inegalităților sociale pentru a crea o societate mai echitabilă și armonioasă.

5. **Inovație și tehnologie:**

- **Cercetare și dezvoltare:** Investiții în cercetare și dezvoltare pentru a găsi soluții inovatoare la problemele de mediu și sociale.
- **Tehnologii verzi:** Dezvoltarea și implementarea de tehnologii care reduc impactul asupra mediului și sprijină sustenabilitatea, cum ar fi energia solară, eoliană și vehiculele electrice.

Referindu-ne la latura ecologică, elevii de ciclu primar pot manifesta grija pentru mediu printr-o varietate de comportamente și activități care demonstrează conștientizarea și responsabilitatea lor ecologică. Iată câteva exemple concrete:

1. **Reciclare și reutilizare:** Elevii pot participa activ la sortarea deșeurilor în coșurile corespunzătoare pentru reciclare (hârtie, plastic, metal, sticlă) și realizarea de proiecte care implică reutilizarea materialelor, cum ar fi confecționarea de obiecte artistice sau funcționale din materiale reciclate.
2. **Economisirea resurselor prin reducerea consumului de apă și energie:** Elevii pot fi încurajați să închidă robinetele când nu folosesc apa și să stingă luminile sau aparatele electronice când nu sunt necesare.

Elevii pot folosi hârtia pe ambele părți și pot recicla hârtia folosită.

3. **Participarea la activități ecologice:** Participarea la acțiuni de curățenie în școală, în cartier sau în natură, cum ar fi colectarea deșeurilor din parcuri sau de pe plaje sau organizarea de evenimente de plantare a copacilor sau a florilor în curtea școlii sau în comunitate.
4. **Promovarea unui stil de viață sustenabil:** prin utilizarea preponderentă a mersului pe jos sau cu bicicleta la școală, reducând astfel emisiile de carbon; alegerea de gustări sănătoase, ambalate ecologic sau chiar implicarea în grădinarit pentru a cultiva legume și fructe.

5. **Educarea și conștientizarea celorlalți:** prin realizarea de prezentări, postere sau proiecte care educă colegii și comunitatea despre problemele de mediu și soluțiile posibile; participarea sau crearea unor cluburi ecologice în școală unde elevii pot discuta și organiza activități pentru protejarea mediului.
6. **Participarea la programe și concursuri ecologice** care au ca temă protecția mediului, cum ar fi concursuri de reciclare sau proiecte ecologice, implicarea în programe și ateliere care promovează educația ecologică și sustenabilitatea.
7. **Adoptarea unor obiceiuri ecologice** prin utilizarea recipientelor reutilizabile pentru apă și alimente, evitând astfel plasticul de unică folosință și înțelegerea importanței de a cumpăra doar ceea ce este necesar și de a alege produse prietenoase cu mediul.

Aceste comportamente și activități ajută elevii să devină mai conștienți de impactul lor asupra mediului și îi încurajează să adopte un stil de viață responsabil și sustenabil. Educația ecologică integrată în rutina zilnică a elevilor contribuie la formarea unor cetățeni responsabili și implicați în protejarea planetei.

Elevii de ciclu primar pot învăța să protejeze mediul înconjurător prin activități STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică) care sunt nu doar educative, dar și distractive și captivante:

Elevii pot crea opere de artă folosind materiale reciclabile precum hârtie, plastic și metal. Aceste activități îi ajută să înțeleagă importanța reciclării și cum pot reduce deșeurile. Prin diverse proiecte tematice integrate, elevii construiesc obiecte funcționale (de exemplu, ghivece pentru plante, jucării) din materiale reciclate.

Desfășurarea constantă, în mod organizat de activități de grădinărit urban, elevii pot învăța despre plantarea și îngrijirea plantelor, ciclul de viață al plantelor, și importanța biodiversității. Grădinile școlare pot fi folosite pentru a învăța despre compostare și utilizarea fertilizatorilor naturali.

Introducerea elevilor la tehnici de cultivare a plantelor fără sol poate fi o metodă captivantă de a discuta despre sustenabilitate și reducerea utilizării resurselor naturale. Chiar în acest an școlar, în Săptămâna „Școala altfel”, am realizat împreună cu elevii mei de clasa a II-a, mini ecosisteme, semănând boabe de fasole în pungi etanșe în care am așezat șervețele umezite. Astfel, copiii au observat în timp scurt, producerea artificială, controlată a fenomenelor meteorologice de ploaie/rouă, dezvoltarea plantelor și observarea detaliată a stadiilor de evoluție, au înțeles relațiile de interdependență dintre elementele

unui ecosistem – la scară mică, precum și influența schimbării factorilor de mediu asupra ecosistemelor din natură, prin transfer de cunoștințe.

În clasele mai mari, elevii pot construi modele simple de panouri solare pentru a învăța despre energia solară și beneficiile acesteia. Construcția de modele de turbine eoliene poate ajuta elevii să înțeleagă cum vântul poate fi transformat în energie.

Copiii pot colecta mostre de apă din diferite surse și pot efectua teste pentru a determina calitatea apei și prezența poluanților.

Un experiment simplu care arată cum poluarea aerului poate duce la ploii acide și cum afectează acestea mediul.

Elevii pot apela la tehnologie prin construirea și programarea roboților care pot ajuta la curățarea deșeurilor sau monitorizarea calității aerului și apei, sau se pot implica în proiecte de

„energie verde” prin construirea de structuri sau modele care utilizează materiale sustenabile și tehnici de construcție ecologice.

Jocurile care simulează problemele de mediu și soluțiile posibile pot ajuta elevii să înțeleagă mai bine impactul activităților umane asupra naturii.

Vizitele la centre de reciclare, ferme, parcuri naturale sau muzee de știință pot oferi elevilor experiențe directe și informații practice despre protecția mediului.

Prin integrarea acestor activități STEM în curriculum, elevii de ciclu primar pot dezvolta o înțelegere profundă și practică a modului în care pot contribui la protejarea mediului înconjurător. Aceste activități îi ajută să își dezvolte abilități critice și să adopte un comportament responsabil față de natură de la o vârstă fragedă.

Grija pentru viitor implică, în esență, o abordare holistică și integrată care combină protecția mediului, dezvoltarea economică durabilă, justiția socială și inovația. Este un angajament față de generarea unor condiții mai bune pentru viața umană și a tuturor formelor de viață pe termen lung. Acest angajament necesită colaborare și eforturi concertate din partea indivizilor, comunităților, guvernelor și organizațiilor la nivel global.

Bibliografie:

- Anastasia Zanoncelli – „Enciclopedia experimentelor în practică”, Ed. Didactica Publishing House, București, 2020;
- Carla Nieto Martinez – „Experimente amuzante pentru copii”, Ed. Flamingo GD, București, 2015;
- <https://www.exploratorium.edu/snacks>
- <https://climatekids.nasa.gov/>
- <https://www.teachengineering.org/curriculum/browse>

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

**prof. înv.preșcolar Mărguș Cosmina,
Grădinița PP Chișoda, Timiș**

Mediul în care trăim și muncim cunoaște transformări majore din cauza intervenției necontrolate a omului asupra naturii și mediului înconjurător. Pădurile care se răresc pe zi ce trece, florile care se ofilesc și dispar pentru totdeauna din cauza poluării, gunoaiile care ne înconjoară, deșeurile rezultate în urma activității omului, poluarea necontrolată a apelor și aerului ca urmare a dezvoltării industriale, creșterea demografică sunt probleme grave ale contemporaneității, probleme care dacă nu se încearcă a fi rezolvate imediat vor duce la consecințe grave asupra sănătății planetei Pământ.

Din acest motiv este necesar să le oferim copiilor, încă de la vârsta preșcolară, posibilitatea de a cunoaște frumusețile și beneficiile pe care natura ni le oferă, de a se bucura de natura cu frumusețile ei și de a le forma o atitudine responsabilă față de mediul înconjurător.

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul principal fiind acela de a oferi fiecărui prescolar posibilitatea de a manifesta o atitudine responsabilă, personală, față de mediul înconjurător. Orice copil poate deveni prieten al naturii cu condiția să respecte natura. Toate aspectele noi stârnesc curiozitatea copiilor, fapt ce se manifestă prin multiplele întrebări pe care le pun este necesar să îl facem pe copil să înțeleagă că în natură totul este folositor. Este necesar ca, încă din perioada preșcolară, copiii să cunoască natura și să înțeleagă legile care o guvernează, deoarece este și necesară, dar și posibilă formarea unei atitudini ecologice la această vârstă.

Comportamentul ecologic se realizează în primul rând, prin puterea exemplului și apoi prin cea a cuvântului. Preșcolarii sunt foarte receptivi la ce li se arată și li se spune în legătură cu mediul, dorind să se implice, atât cât le permit puterile lor, în protejarea mediului. Educația ecologică pornește de la interesul firesc al copiilor pentru plante și animale, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei. Prin acțiunile ecologice pe care le desfășor cu preșcolarii încerc să ofer treptat, respectând totodată particularitățile de vârstă, cunoștințele științifice care motivează conduitele și normele eco-civice privind protejarea mediului înconjurător.

Pentru a le forma copiilor o conduită ecologică am pornit de la ideea simplă, dar eficientă în planul emoțiilor și sentimentelor-transpunerea copilului în locul elementului din

natură care a suferit o agresiune din partea omului. Pus în postura celui agresat și care nu se poate apăra singur, preșcolarul va realiza că trebuie să acorde „drept la viață” tuturor elementelor mediului înconjurător. Astfel va conștientiza că orice acțiune de distrugere sau exterminare de orice fel este dăunătoare pentru că strică echilibrul naturii. Curiozitatea copiilor preșcolari este foarte mare și conduce la acumularea de cunoștințe despre mediul înconjurător, despre protecția lui, ceea ce contribuie la dezvoltarea capacității copiilor de a gândi logic și de a interpreta corect aspecte din jurul lor.

Activitățile de educație ecologică pot fi desfășurate atât ca activități opționale cât și ca activități integrate tuturor domeniilor de activități din grădiniță și lasă la latitudinea educatoarelor proiectarea acestora în funcție de posibilitățile copiilor, necesități și alți factori. Particularitățile de vârstă ale preșcolarilor permit formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice și, implicit, a unui comportament adecvat. Antrenând copiii în diverse acțiuni: excursii, acțiuni practice de colectare a materialelor refolosibile, valorificarea sau utilizarea lor în alte scopuri (la orele de abilități practice, la decorarea clasei și a locuinței), acțiuni de igienizare a curții gradinitei, a parcului, a locului de joacă sau a unui colț de pădure, vizite la grădina zoologică, lecturi despre plante, animale, poluarea solului, a apei și a aerului (în cadrul activităților de educarea limbajului, educație pentru societate), acțiuni de recunoaștere și colectare a plantelor medicinale, vom realiza o dezvoltare a spiritului de inițiativă, a deprinderilor de cercetare, a răspunderii pentru lucrul făcut, a curiozității. De aceea, se impune ca încă din grădiniță, copilul să cunoască formele de viață existente în mediul înconjurător, diversitatea lor și să învețe să le ocrotească.

Comparând fenomenele, preșcolarul învață să gândească despre natură, iar dificultățile întâmpinate în cunoașterea ei se risipesc și rămâne trează dorința de „a ști”. Aici intervine abilitatea pedagogică a educatoarei ce constă în a-i crea copilului un cadru atractiv de preocupări pe care acesta să-l exploreze cu pasiune. Cu multă răbdare, perseverență și tact copilul va deveni receptiv și sensibil la nevoile naturii, pătrunzând încet tainele ei, descoperindu-i frumusețea și armonia. Ea poate trezi interesul copiilor pentru astfel de proiecte, o serie de activități care să le arate copiilor cum se petrec anumite fenomene, cum se mișcă anumite lucruri din mediul înconjurător, care sunt sunetele naturii și care sunt urmările acțiunilor omului asupra naturii. Acest lucru se poate face cu ușurință în cursul plimbărilor, prin colectarea de materiale ce pot stârni interesul copiilor față de obiecte și fenomene accesibile vârstei lor.

Prin implicarea copiilor în activități de cunoaștere și înțelegere a unor fapte și fenomene din universul apropiat, prin cunoașterea frumusețelor și beneficiilor unei vieți în

mijlocul naturii, identificarea unor probleme de degradare a mediului, dorim sa formam la copii o atitudine corecta, responsabila fata de mediul apropiat pentru o viata civilizata si sanatoasa.

Programele educaționale pe care le-am derulat cu prescolarii au contribuit la creșterea gradului de conștientizare al copiilor asupra problemelor de mediu. Am urmărit clarificarea apartenenței copiilor la mediu, încurajându-se discuțiile și munca în grup, precum și orice inițiativa luată în protejarea mediului.

Transmiterea unor informații despre ecologie, dobândirea unor cunoștințe despre relația om-mediu, educarea unor comportamente și conduite civilizate față de mediul ambiant, formarea deprinderilor și obișnuințelor de a proteja mediul, îmbogățirea vocabularului activ cu cuvinte din domeniul ecologic, cultivarea unor atitudini de investigare, cercetare, explorarea mediului, îngrijirea colțului viu din clasă sau grădiniță, curiozități din lumea plantelor și animalelor, cunoașterea plantelor și animalelor ocrotite de lege, participarea activă la acțiuni de ocrotire, conservare a naturii, a mediului înconjurător, recoltarea de plante medicinale și fructe benefice sănătății, contribuția copiilor la reciclarea materialelor refolosibile, însușirea unor cunoștințe, norme de comportare specifice asigurării echilibrului dintre sănătatea individului, sănătatea societății și a mediului, implicarea directă, activă în protecția mediului sunt obiective prioritare ce trebuie implementate pe tot parcursul procesului instructiv-educativ din grădiniță.

Bibliografie:

Pro Ecologia Mileniului III – revista de educatie ecologica, ed. Reprograph, ian. 2010, pg.5;

Eco viata -revista de educatie ecologica, editura Arves,p.156

Revista Educația ecologică , Nr 2 , 1997, I. Ș. J. Dolj

Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Ediția a II-a, București 2005

CARAVANA RECICLĂRII CREATIVE

prof. Marcu Simona Elena
prof. Roșian Geanina Cosmina
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 32, Timișoara, Timiș

Zona RECICLARE SELECTIVĂ:

Dintre toate câte sunt, cutii de reciclare pe acest pământ, ale noastre toate, au stârnit curiozitate. Haideți să vedem, ce avem, cu ce putem, să îi determinăm pe copii să înțeleagă că, reciclarea este o treabă de care să țină seama. Astfel, noi am creat, patru zone de colectare, câte una pentru fiecare secțiune necesară într-o etapă următoare, căci, doar suntem o echipă.

Primul pas a fost să strângem cele „nefolositoare” care să stârnească zâmbet și apoi dorința de participare. Am dat viață unor cutii de carton pe care, creativ le-am conturat și selectiv le-am ordonat.

Pasul doi a venit repede, repede să ne spună tot ce-adună: borcane, peturi, conserve, textile. OK, acum urmează partea bună, cum să facem o „căsuță” pentru fiecare?

După o scurtă analiză, am constatat că utilizăm ceea ce am tot adunat, că doar facem reciclare/colectare. Din cutii, cum mai spuneam, am făcut un adăpost, care însă nu spunea multe despre rolul lor, așadar, hai să purcedem și să le mai decorăm. Vrem guriță, vrem și nas, ochișori și puțin haz, și uite așa am început. Ochișori din farfurioare, atrăgătoare tare, tare fiindcă Spiderman și Ponny le-au făcut plăcut cu ochii. Grădinița cu colectivul din dotare (educatoare, părinți, copii) le-au adunat pe toate cele necesare activității următoare.

Un coif de la petreceri și o guriță colorată au transformat îndată conturul colectării. Dar asta nu e tot! Am continuat ornarea cu ciuf din dotare, peruci le-am atașat și grozav au arătat.

Zona PĂSĂRI FERICITE:

Într-o zi cu mult soare, ne-am adunat cu mic cu mare (copii, părinți, educatoare) și frumos noi am lucrat, căsuțe pentru păsărele am creat, având alături un grup minunat și PFA NETȚ Marius, care ne-a sponsorizat.

Pentru realizare am folosit diverse materiale pe care le-am procurat, fiecare de unde a apucat: dopuri de plută, pet-uri, bidoane, piese din lego, resturi din lemn, conserve și sfoară am îmbinat, folosind materialul reciclat, iar bidoane frumos noi am pictat.

Cip-cirip, cip-cirip prima pasăre se pare că a sosit. În căsuță a intrat și frumos s-a așezat, setea ea și-a stâmpărat, iar foamea și-a alungat, semințe gustoase a căpătat de la copilașii care le pun zilnic de mâncare, alături de doamnele lor educatoare.

La grădi la noi PP 32 în zona de „Păsări fericite”, păsările vin grăbite să le mulțumească tuturor pentru căsuțele lor!

Zona GRĂDINA MINUNATĂ:

O grădină colorată, îngrijită, parfumată te relaxează, te liniștește, te inspiră și îți insuflă dragoste pentru natură, pentru viață, te îmbie la visare și la dorința de reîncărcare, spre a fi mai bun în tot ceea ce faci.

Pentru că nouă ne place joaca, mai ales în aer liber, dar suntem și foarte harnici, am ales să amenajăm un locșor plin de culoare și mireasmă.

Împreună, copiii, părinți și educatoare, am realizat un iepuraș mai „mărișor” și „lunguiț”, parcă ar fi un trenuleț, cu floricele multicolore și parfumate, un rondou special amenajat din peturi, rondouri din cauciucuri vopsite în culori vii, un panou multicolor suspendat cu jardiniere „creative”, încă un panou „busolă” cu cizmulițe colorate suspendat și un suport pentru flori din tuburi PVC, asamblate și frumos colorate de SC. OTC ELECTRICAL sponsorizate.

În mica noastră grădină învățăm, interacționăm cu natura, pentru a o cunoaște mai bine, socializăm, muncim, ne bucurăm de frumusețe și de rezultatele muncii noastre, pentru că este exact ceea ce ne dorim.

Tot aici, pe lângă faptul că învățăm și ne jucăm, ne dezvoltăm abilități și deprinderi de muncă, într-un loc frumos, plăcut, în care ne simțim bine, în siguranță și de care ne mândrim.

LECTURI INSPIRATE:

La lecturi inspirate noi ne-am gândit și o căsuță de la zero am construit. Părinții ne-au sprijinit, cu mic cu mare s-au adunat, zona am curățat, paleți am adunat de la SC ADG Fruit SRL și cu spor i-am colorat. Pentru trăinicie, gropi am săpat, fier s-a băgat și stâlpi s-au montat. Casa noastră o formă a căpătat, dar munca nu s-a terminat. La parteneri am apelat și sponsori ni s-au alăturat firma Silasof Construct SRL, SC Țiplea Nik SRL, SC Manpower SRL, SC. TRH SYSTEMS ALUPVC SRL. care ne-au ajutat. Căsuța au proiectat și cu dibăcie și o mare hărnicie, într-un weekend s-au apucat și de-ndată au terminat.

Pentru acoperiș comunitatea am implicat și un târg am organizat pe care noi l-am mediatizat pe facebook și în ziar. Timișoara a aflat că la PP 32, Caravana a sosit și la reciclat

noi am pornit. Căsuța de lectură dorea o cuvertură, cărțile să nu fie udate, ci să fie protejate. Munca s-a înfăptuit și copiii au poftit să vină să citească, cărțile să le iubească într-un loc minunat de ei, profesori și părinți creat.

Într-o lume fermecată, de copii adorată, în căsuța nou creată, de lecturi inspirată, copiii pornesc, cu drag citesc și în lumea magică a poveștilor pășesc.

RECICLATE ȘI-NAPOI LA LUME DATE:

Povestind copiilor despre activitățile propuse în proiectul „Caravana reciclării creative” au fost foarte entuziasmați și nerăbdători să participe reciclând și colectând obiecte care de obicei ajungeau la coșul de gunoi.

În zona de colectare selectivă/creativă au fost pregătite 4 coșuri amuzante care repede s-au umplut cu materialele reciclate și necesare spre a începe pregătirile pentru ateliere creative. În coșurile de colectare selectivă copiii au adus: materiale textile, borcane, pet-uri și conserve.

Împreună, echipe formate din părinți și copii, au participat la atelierele creative „Reciclate și-napoi la lume date” realizând minunate obiecte decorative.

Obiectele create au fost: suporturi pentru lumânare, jucării, vase, perne sau ghivece de flori. Acestea au fost expuse la un târg cu vânzare organizat cu ocazia zilei porților deschise la grădinița noastră.

Comunitatea/ viitori părinți dornici să cunoască grădinița, activitatea din grădiniță și personalul au avut posibilitatea de a admira rezultatul muncii copiilor și părinților, iar la sfârșitul zilei au cumpărat produsele care le-au plăcut.

Răsplata muncii creative au fost fondurile obținute din vânzarea obiectelor realizate din materiale reciclate și care nu au fost aruncate, ci încă sunt folosite. Vânzarea obiectelor reciclate și-napoi la lume date, ne-a fost de mare ajutor, deoarece cu banii obținuți am putut finaliza zona „Lecturi inspirate”.

Activitățile desfășurate în cadrul proiectului au fost atractive și îndrăgite atât de copii, cât și de părinți. Părinții s-au implicat plini de entuziasm participând activ cu timpul, ideile sau materialele necesare pentru a ne realiza obiectivele proiectului prin amenajarea cât mai creativă/ inovativă a celor 5 zone ale proiectului.

Bibliografie:

<https://playouth.ro/portfolio/caravana-reciclarii-creative/>

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

**prof. înv. preșcolar Coseriu Cristiana
Grădinița P.P. Chișoda, Timiș**

Educația ecologică trebuie să înceapă încă din grădiniță. Să-i învățăm pe copii să fie descoperitori, să privească, să asculte, să-și mobilizeze vibrațiile inimii descoperind și prețuind comorile ascunse ale lumii, iar cunoștințele și deprinderile formate să constituie piatra de temelie a educației ecologice, care să devină componenta importantă a educației permanente. Deși este "o picatura într-un ocean", ecologizarea la nivel național, vine în sprijinul efortului poporului nostru în protejarea și ocrotirea mediului înconjurător.

În educarea deprinderilor de atitudine ecologică față de mediul înconjurător și natură, educatoarele se vor ocupa de următoarele aspecte: păstrarea curățeniei în curtea grădiniței, în parcuri, grădini, păduri cu diverse prilejuri, menținerea integrității arborilor și florilor, întreținerea spațiilor verzi, plantarea de pomi, de flori și îngrijirea lor.

Ocaziile prin care se poate forma copiilor o educație ecologică sunt multiple. În toate activitățile de observare a unor plante și animale, pe lângă sistematizarea cunoștințelor despre părțile componente, se va orienta activitatea spre sensibilizarea copiilor în a le îngriji și ocroti pentru că și acestea sunt ființe fragile, sensibile și lipsite de orice mijloc de apărare.

În cadrul programei existente a activităților din grădiniță, la fiecare capitol se pot realiza și aspecte ale educației ecologice. Pot fi utilizate cu deosebită eficiență observările asupra mediului, jocuri distractive, povestiri, diafilme, diapozitive, plimbări, drumeții, vizite, discuții libere și convorbirile organizate.

Toate acestea sunt mijloace prețioase de a-i educa pe copii pentru cunoașterea mediului înconjurător, prezentându-le relația dintre plante, animale și om. Totodată trebuie să le dezvăluim și unele aspecte negative, pentru a-i pregăti mai bine în dorința de a ocroti natura: pericolul dispariției unor specii de animale și plante, efectul negativ al vanării unor animale și păsări aflate pe cale de dispariție, pericolul în care se află insectele în urma poluării apei și a aerului în condițiile în care constituie hrana acestor viețuitoare, acțiunile nefaste ale omului (defrisarea pădurilor, distrugerea vegetației, degradarea arborilor) și urmările lor.

Prin observările cu teme, precum "Crizantema și tufănică", "Ghiocelul și viorea", "Bujorul și trandafirul", "Roșia și ardeiul", copiii văd și înțeleg că aceste plante au nevoie de aer, apă, căldură și lumină, pentru a se menține în viață, că rădăcina absoarbe apa și sărurile minerale, iar frunza prepară hrana plantei.

Copiii sunt un public important pentru educația mediului deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor. Educatorii și toți cei care lucrează în școli și cu elevi pot avea un impact deosebit, de la creșterea conștientizării și cunoașterii până la formarea de atitudini și proiecte active în numele educației mediului.

Prin activități de felul: convorbire „Să trăim într-un mediu curat”, „Cum ne comportăm în excursii și drumeții”, copii au reușit să își însușească reguli de comportare civilizată față de mediul înconjurător de la imediata apropiere a acestora- curățenia în sala de grupă, până la comportamentul în excursii și drumeții, fiind deprinși cu folosirea coșului de gunoi sau a sacilor menajeri pentru aruncarea deșeurilor și ambalajelor.

De o deosebită importanță s-a dovedit a fi lectura după imagini „Să protejăm natura”, copiii fiind familiarizați cu acțiunile de îngrijire, ocrotire și protejare a mediului.

Vizita la Grădina Zoologică a îmbogățit tabloul referitor la îngrijirea și ocrotirea animalelor, la mediul lor de viață. Cu ocazia excursiilor, a drumețiilor, a vizitelor realizate cu copiii și părinții acestora, am strâns materiale din natură și materiale reciclabile: pietricele, melci, flori, frunze, semințe, pene, hârtie, poliestiren, sticle de plastic etc. desfășurând activități interesante care au avut ca scop folosirea materialelor din natură și materialelor reciclabile într-un scop plăcut și util. Din aceste materiale copiii au confecționat măștișoare, covoare înflorate (semințe de bostan), figuri hazlii, tablouri, flori nemuritoare, oameni de zăpadă (poliestiren) etc.

Acestea sunt doar câteva din activitățile care ajută copiii spre a-și însuși cunoștințe clare aplicate în practică, în mijlocul naturii, spre a-și forma o educație a sentimentelor și idealurilor față de natură și om, de convingeri și capacități aplicative, un adevărat comportament ecologic.

Educația ecologică este un proces care are scopul să îmbunătățească calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu modalitățile de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația ecologică poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului.

Studierea mediului înconjurător de către copii presupune perceperea unitară a aspectelor biologice, fizice și tehnologice. Educația în grădiniță acționează în scopul dirijării și facilitării acestei percepții în raport cu vârsta copiilor și cu nivelul lor de dezvoltare, astfel activitățile comune: cunoașterea mediului, educația muzicală, educația artistico-plastică, activitățile manuale, excursiile, vizitele, drumețiile aducându-și un aport semnificativ în acest sens.

Activitățile de educație ecologică ajută copilul de azi și adultul de mâine să manifeste sensibilitate față de întreg mediul înconjurător și problemele lui, îl ajută să înțeleagă problemele lui, funcționarea lui, interacțiunea noastră, a oamenilor cu mediul. Copiii dobândesc valori și sentimente de grijă față de mediu, învață să utilizeze cunoștințele și abilitățile dobândite în vederea unor acțiuni pozitive care conduc la rezolvarea problemelor mediului.

Prin activitățile ecologice desfășurate în grădiniță, copiii se dezvoltă intelectual, emoțional, moral, volițional. Prin observări concrete, copiii evaluează sănătatea mediului și îndrumați de educatoare pot găsi măsuri de protecție. Astfel formăm la copii atitudini pozitive față de mediul aflat în degradare. Prin aceste activități cu preșcolarii putem constitui un model pentru adulți, înfrânând anumite impulsuri ale acestora care pot distruge armonia naturii.

Bibliografie:

1. Liliu A., „*O conduită ecologică corectă*”, Tribuna Învățământului, Nr. 41/21 oct. 1991;
2. Mohan Gh., Ardelean A., „*Ecologie și protecția mediului*”, Editura Scaiul, București, 1993;

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ
„Cei trei R (Reutilizează, Reciclează, Redu)”
în cadrul programului național
„Săptămâna Verde”

prof. Orian Elena
prof. Magda Iustina Larisa
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 32, Timișoara, Timiș

DENUMIREA ACTIVITĂȚII: Activitate extracurriculară cu caracter științific

DATA ȘI DURATA : 25.10.2023 - 1 zi

TEMA: **Cei trei R (Reutilizeaza Recicleaza, Redu)**

TRASEUL: str .Calea Martirilor –Bulevardul Liviu Rebreanu -Str Calea Sagului – Școala Gimnazială Sânmihaiu Român structură Grădinița P.N. Sânmihaiu Român și retur..

DISTANȚA: aprox. 120 km

TIPUL ACTIVITĂȚII: Activitate cu caracter științific

SCOPUL ȘI OBIECTIVELE :

Stimularea curiozității privind explicarea și înțelegerea lumii înconjurătoare.

OBIECTIVE SPECIFICE:

- Să înțeleagă importanța celor 3 **R** ;
- Să-și aprofundeze cunoștințele referitoare la: reciclare, reutilizare și redu ;
- Să conștientizeze că noi oamenii, putem proteja planeta ;
- Să se implice activ și conștient la acțiuni cu caracter ecologic ;
- Să-și dezvolte abilități de recunoaștere, acceptare și respect a mediului ;

COORDONATORI:

- CADRELE DIDACTICE DE LA GRUPA MARE „C” :

PROF. ORIAN ELENA

PROF. MAGDA IUSTINA LARISA

GRUPUL ȚINTĂ: *23 preșcolari de la GRUPA MARE”C”, educatoarele de la grupă , personal auxiliar și asistent medical;*

RESURSE:

- UMANE: preșcolari, educatoare, personal auxiliar, asistent medical, șofer autocar;
- DE TIMP: 1 zi;

- MATERIALE: autocar
- FINANCIARE: donație din partea părinților;

I. PROGRAMUL ACTIVITĂȚII

La data de 25.10.2023 și ora fixată 08.00, copiii se adună în grupa lor. Se face prezența, se verifică costumația, se prelucrează normele de securitate personală și copiii se deplasează la autocar la orele 08.30. Deplasarea se realizează pe ruta Timișoara , Calea Martirilor - Bld. Liviu Rebreanu – Calea Șagului – Școala Gimnazială Sânmihaiu Român structură Grădinița P.N. Sânmihaiu Român – și retur .

Programarea vizitei este fixată pentru orele 09.30 la Școala Gimnazială Sânmihaiu Român structură Grădinița P.N. Sânmihaiu Român.

Se anunță scopul, obiectivele și locul unde se va desfășura activitatea:

Nr. crt.	ITINERAR OBIECTIVE	PRINCIPALUL CONTINUT DE IDEI DIN EXPLICAȚIILE PROFESORULUI ȘI GHIZILOR
1	Traseul Grădinița PP 32 Timișoara- Școala Gimnazială Sânmihaiu Român structură Grădinița P.N. Sânmihaiu Român	<p>-pornire de la Grădinița;</p> <p>Când se va ajunge la destinație , Școala Gimnazială Sânmihaiu Român structură Grădinița P.N. Sânmihaiu Român . împreună cu copiii de la Grădinița PN Sânmihaiu Român coordonați de dna prof. Boba Cristina vom desfășura activități în parteneriat pentru a ne implica și a conștientiza importanța celor 3 R ! (Reutilizează,Reciclează, Redu)</p> <p>Preșcolarii grupei mari „C,, de la Grădinița PP nr 32 Timișoara vor dona din jucăriilor lor copiilor de la Grădinița PN Sânmihaiu Român - Reutilizează</p> <p>Împreună copiii vor realiza diferite jucării folosind materiale reciclate : role de caton, cofraje de ouă etc. – Reciclează</p> <p>În încheierea activității preșcolarilor le va fi prezentat un material informativ cum și ei pot ajuta la protejarea planetei prin acțiuni cotidiene simple : reducerea consumului de apă, împiedicarea risipei de hrană, alegând mersul pe jos sau cu bicicleta. - Redu</p> <p>Grădinița ca prim contact educativ instituțional al copilului are menirea de a forma deprinderi și a educa preșcolarul în vederea formării comportamentului social, afectiv și empatic.</p>

REZULTATUL PROIECTULUI ȘI IMPACTUL SCONTAT

- *general:*
Conștientizarea de către toți copiii a importanței protejării mediului .
- *specific:*
Copiii învață să accepte că nu poți să trăiești sănătos decât într-un mediu sănatos, având alimente sănătoase , obiceiuri sănătoase și luând parte la activități de protecția mediului .

II. EVALUAREA ACTIVITĂȚII EXTRACURRICULARE

- ✓ reprezintă o oportunitate de a pune preșcolarul într-o situație de a veni în contact cu noțiuni de ecologie;
- ✓ formează la copii un sentiment de respect și apreciere pentru mediu;
- ✓ participarea conștientă a copiilor la întreaga activitatea desfășurată în diferite activități și importanța celor 3 R ;
- ✓ comunitatea școlară va deveni mai unită prin faptul că realizarea acestui proiect presupune colaborarea tuturor membrilor ei;
- ✓ grădinița devine mai flexibilă, copiii putând fi capabili să deruleze activități în parteneriat, implicând și alți factori sociali;
- ✓ conștientizarea preșcolarilor, părinților și cadrelor didactice privind efectele benefice a modalității de a oferi un bun exemplu copiilor;
- ✓ proiectul oferă grupului țintă șansa de a cunoaște elemente concrete din viața socială în ceea ce privește contribuția fiecărui individ la protejarea mediului înconjurător..

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ LA VÂRSTĂ PREȘCOLARĂ

prof. înv. preșcolar Uțică Sofia
Liceul Teoretic „David Voniga” Giroc
Grădinița P.P. Chișoda, Timiș

Vârsta copilăriei este cea mai propice pentru desfășurarea activităților pentru educația de mediu. Educația ecologică începe încă de la grădiniță. Aici îi învățăm pe copii să fie descoperitori, să privească natura, să o asculte, să o cânte, prețuind astfel comorile ascunse ale acestei lumi. Să-i facem pe copii „să vadă”, ce trebuie să vadă mai bine și să înțeleagă mai mult.

În condițiile învățământului românesc, fiecare disciplină trebuie să dezvăluie aspecte ale mediului înconjurător pe care copilul este invitat să le cerceteze. Important este să contribuim prin întreaga noastră activitate la realizarea relației de prietenie a copiilor cu natura, considerând natura prietena copiilor dar și copiii să devină prietenii naturii ocrotind-o și iubind-o ca pe o prietenă adevărată.

De aceea, educatorii își pot aduce contribuția în formarea acestora ca „mici ecologiști”, fiind extrem de important ca problemele de mediu să fie transmise cât mai interesant, mai accesibil, să se desfășoare ca o sărbătoare, copiii să simtă că au contribuit cu adevărat la protecția mediului înconjurător. De exemplu, desfășurarea unor activități în mijlocul naturii, în aer liber sunt mult mai interesante, oferă copiilor posibilitatea de a cunoaște direct elementele despre care învață.

Începută de timpuriu, educația ecologică are șanse mari. Cei mici trebuie să înțeleagă că pe Terra există interdependență între populația umană și nenumăratele specii de plante și animale, între societate și ciclurile biologice din natură. Aceasta se poate face atât prin activitățile de cunoașterea mediului, educarea limbajului, educație plastică, activități practice, dar și prin activitățile de extindere, opționale sau extracurriculare.

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul principal fiind acela de a oferi fiecărui prescolar posibilitatea de a manifesta o atitudine responsabilă, personală, față de mediul înconjurător. Orice copil poate deveni prieten al naturii cu condiția să respecte natura. Toate aspectele noi stârnesc curiozitatea copiilor, fapt ce se manifestă prin multiplele întrebări pe care le pun este necesar să îl facem pe copil să înțeleagă că în natură totul este folositor. Este necesar ca, încă din perioada preșcolară, copiii să cunoască natura și să înțeleagă legile care o guvernează, deoarece este și necesară, dar și posibilă formarea unei atitudini ecologice la această vârstă.

În cadrul grădiniței, educația ecologică se poate realiza prin mai multe forme : observații, experimente, povestiri, plimbări, drumeții, excursii, vizionări de diapozitive, jocuri de mișcare, jocuri distractive, concursuri, derulare de proiecte educaționale.

Activitățile de educație ecologică pot fi desfășurate atât ca activități opționale cât și ca activități integrate tuturor domeniilor de activități din grădiniță și lasă la latitudinea educatoarelor proiectarea acestora în funcție de posibilitățile copiilor, necesități și alți factori. Particularitățile de vârstă ale preșcolarilor permit formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice și, implicit, a unui comportament adecvat. Antrenând copiii în diverse acțiuni: excursii, acțiuni practice de colectare a materialelor re folosibile, valorificarea sau utilizarea lor în alte scopuri (la orele de abilități practice, la decorarea clasei și a locuinței), acțiuni de igienizare a curții grădinitei, a parcului, a locului de joacă sau a unui colț de pădure, vizite la grădina zoologică, lecturi despre plante, animale, poluarea solului, a apei și a aerului (în cadrul activităților de educarea limbajului, educație pentru societate), acțiuni de recunoaștere și colectare a plantelor medicinale, vom realiza o dezvoltare a spiritului de inițiativă, a deprinderilor de cercetare, a răspunderii pentru lucrul făcut, a curiozității.

De aceea, se impune ca încă din gradinită, copilul să cunoască formele de viață existente în mediul înconjurător ,diversitatea lor și să învețe să le ocrotească. . Educația ecologică își va atinge scopul atunci când preșcolarii de astăzi – adulții de mâine vor înțelege necesitatea ocrotirii naturii astfel devenind factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura.

Bibliografie:

1. Geamăna, Nicoleta Adriana, *Educația ecologică la vârsta preșcolară*, C.N.I."Coresi" S.A., București, 2008
2. Preda V. *Educația pentru știință în grădiniță*, București Compania, 2000
- 3.Revista Invatamantului Prescolar nr. 3-4-2000 "Educatia în anul 2000", Bucuresti

EDUCAȚIA CIVICĂ – COMPONENTĂ IMPORTANTĂ A INTEGRĂRII OPTIME ÎN SOCIETATE A VIITORULUI ADULT

**Prof. Pascu Mihaela
Liceul Teoretic "David Voniga" Giroc
Prof. înv. primar Antal Liliana,
Liceul Teoretic "David Voniga" Giroc**

”Convenția ONU cu privire la drepturile copilului stipulează în articolele 12-15 drepturile copiilor la opinie, liberă exprimare, asociere și participare. Copilul nu este un “obiect” al griji și atenției adulților (care, de altfel, sunt necesare), el este un participant cu drepturi și obligații la viața cetății.

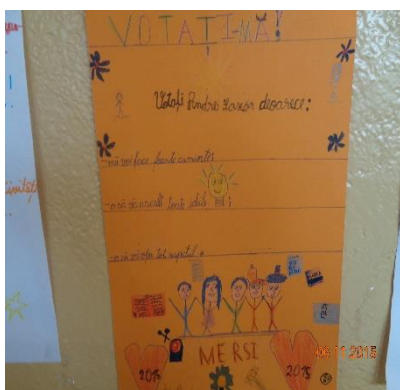
Cum altfel îl putem face să simtă că este membru important al societății, al comunității, decât chemându-l să ia parte activ la viața acesteia, pornind chiar de la nivelul clasei. Astfel va înțelege că nu trăiește singur și că este răspunzător față de locul în care învață și, pe mai departe de locul natal.

Stabilirea unor responsabilități concrete la nivelul clasei și mai departe, la nivel de școală, județ, regional și național, îi educă pentru mai târziu când vor fi puși în situația de a decide și de a-și asuma rezolvarea problemelor cu care se vor confrunta”.

În acest sens, în perioada octombrie – noiembrie la nivelul clasei a IV-a B de la Liceul Teoretic "David Voniga", Giroc, a avut loc campania de alegere a reprezentantului clasei într-un mod diferit de cel prin care îl alegeam până acum. Am încercat să determin să—determin pe elevi să înțeleagă modul prin care, la vârstă adultă, oamenii primesc diverse responsabilități în momentul în care ajung să reprezinte pe cineva în societate.

Pentru derularea acestui proiect era important să știe ce va face reprezentantul clasei și care sunt abilitățile pe care trebuie să le aibă, fiind, în primul rând, purtătorul de cuvânt al acesteia. Prin urmare, au aflat că trebuie să se exprime cu ușurință, inclusiv în public, să știe cum să comunice cu ceilalți, să fie deschiși, toleranți. Le-am adus la cunoștință că trebuie să dispună de capacitatea de a susține opiniile colegilor chiar dacă nu este în totalitate de acord cu acestea. În calitatea sa de reprezentant, acesta vorbește în numele unui grup de persoane și nu în nume propriu și nu trebuie să favorizeze pe nimeni, ci să fie imparțial față de toți colegii.

Impactul pe care l-a avut acest proiect a fost mult peste așteptări. S-au implicat, inclusiv părinții, încântați că copiii lor sunt antrenați în asemenea activitate.

Aceștia au concluzionat că elevii au devenit mai toleranți, mai atenți la propria imagine, la ceea ce fac, dornici să fie agreați de cei din jurul lor au devenit mai responsabili, și au încercat ca termenele pe care și le propuneau să le respecte.

În primă fază, toți elevii clasei au dorit să participe la această campanie pentru a fi aleși. Au început să-și facă postere, afișe prin care cereau sprijinul colegilor, invocând tot felul de motive prin care să-și convingă colegii să-i aleagă ca viitori reprezentanți ai lor. Pe parcurs, unii dintre ei s-au retras, însă cei care au rămas în cursa pentru alegeri au devenit din ce în ce mai inventivi căutând diverse modalități pentru a se face cât mai agreați.

Participând la această campanie s-au descoperit pe ei înșiși și au aflat ce le place să facă și ce nu, au aflat la ce se pricep cel mai bine, au descoperit lucruri noi, altfel spus, au devenit mai învățați.

Alegerea reprezentantului s-a hotărât să fie făcută prin vot secret. După ce toți elevii clasei au înțeles care este rolul reprezentantului, cei care au rămas în "cursa" pentru a-și reprezenta clasa au avut la dispoziție un anumit timp pentru a susține o „campanie”. Cum am menționat mai sus, "campania" s-a bazat pe convingerea colegilor, de către „candidați”, că sunt persoana potrivită să reprezinte clasa. La finalul campaniei, a avut loc sesiunea de prezentare a "candidaturii". Toți elevii au înțeles că este foarte important să țină cont de calitățile persoanelor înscrise în competiție și nu de simpatii (e posibil ca cel mai bun prieten din clasă să nu fie neapărat și cel mai bun reprezentant).

Prin participare, elevii, au învățat să facă un plan pe care să îl poată respecta, au învățat să-și analizeze acțiunile și proiectele, să se adapteze la schimbările apărute, și-au dezvoltat simțul responsabilității, capacitatea de luare a deciziilor și au căutat să evite riscurile, situațiile periculoase, devenind astfel mai puternici. Totodată, au învățat cum să lucreze împreună, în echipă și să se cunoască mai bine unii pe ceilalți. Copiii au aflat că a participa înseamnă și a

accepta responsabilități: responsabilitatea de a duce la bun sfârșit ceea ce s-au angajat să facă, dedicând timp, pasiune și efort; responsabilitatea de a respecta normele și regulile mediului în care trăiesc; responsabilitatea de a nu face rău, prin acțiunile lor, altor persoane.

Vedem astfel că participarea înseamnă o punere în practică nu doar a drepturilor dar și a obligațiilor, a responsabilităților copiilor.

La finalul proiectului, toți au fost mai câștigați și părinții care-și vedeau copiii altfel decât îi știau ei, elevii care au aflat ce înseamnă simț civic în urmărirea ”pulsului societății”

Bibliografie

http://salvaticopiii.ro/upload/p000600010002_brosura_consiliul_elevilor_ptr_site.pdf

FLORA DIN ROMÂNIA

prof. Ardelean Mărioara
prof. Fitera Ana
Grădinița P.P. nr. 4, Lugoj, Timiș

TEMA ANUALĂ DE ÎNVĂȚARE: „ Ce și cum exprimăm ceea ce simțim?”

TEMA PROIECTULUI: „ Flora din România”

SUBTEMA PROIECTULUI: „ Flori protejate”- „ Floarea de colț”

GRUPA: mare

DURATA: 1 săptămână

DIMENSIUNI ALE ÎNVĂȚĂRII:

- * Conduită senzorio- motorie, pentru orientarea mișcării
- * Autocontrol și expresivitate emoțională
- * Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- * Activare și manifestare a potențialului creativ
- * Mesaje orale în diverse situații de comunicare
- * Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat;
- * Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat;
- * Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

COMPORTEMENTE VIZATE:

- utilizează simțurile (văzul, auzul, simțul tactil,mirosul, etc.) în interacțiunea cu mediul apropiat;
- își coordonează mișcările în funcție de stimuli vizuali, ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodie;
- recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă, etc;
- manifestă curiozitate și interes pentru experimentarea și învățarea în situații noi;
- demonstrează creativitate prin activități artistico- plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative;
- demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii;

- realizează în mod dirijat activități simple de investigare a mediului, folosind instrumente și metode specifice;
- demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația;
- evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.

ARGUMENT

Oriunde am merge, orice locuri de pe planetă am vizita, ceea ce ne încântă este...miracolul naturii.

Dacă privim chipul fericit al unui copil, atunci când descoperă acest miracol și frumusețe, cu siguranță, vom fi și noi, la rândul nostru, fericiți.

Plantele reprezintă un nesecat izvor de poezie și reflecții filozofice, un factor activ de sensibilizare a omului, care descoperă în vibrația de culori, parfum și gingășie, în grațiosul simbol al florilor, o oază de liniște și echilibru interior.

Multe din aceste plante sunt atât de pitorești, atât de rare sau prezintă un interes științific atât de viu, încât s-a ivit nevoia ocrotirii lor pe tot parcursul țării sau în perimetrul limitat în care viețuiesc în tovărășia altor specii.

Acest proiect încearcă să canalizeze (direcționeze) toate acțiunile spre formarea și dezvoltarea unor inteligențe naturiste la copii, spre dobândirea unor cunoștințe reale despre lumea plantelor și nu în cele din urmă, spre educarea unor comportamente și conduite civilizate față de mediul înconjurător.

RESURSE:

MATERIALE: atlas botanic, cărți, albume, imagini, planșe, jetoane, puzzle, joc de masă, cuișoare, foi colorate, coli albe, acuarele, pensule, pahare pentru apă, lipici, foarfece, dischete demachiante, plastilină, planșete, creioane colorate, carioca, planșe povești, laptop, videoproiector, truse de construcții, fișe de lucru, ghivece cu flori, semințe de flori, bulbi, ghivece cu pământ , unelte, apă, frunze, tablă magnetică, tablou „ Floarea de colț” (presată), lupă, coronițe, cercuri colorate, plexiglas, lego, fișe individuale de lucru, joc Memory, cifre, flori de colț decupate, magneți, lavete, flori naturale, stropitoare, etc.

UMANE: copii, părinți, educatoare .

DE TIMP: o săptămână.

METODE ȘI PROCEDEE: brainstorming, observarea spontană și dirijată, conversația, povestirea, exercițiul, învățarea prin descoperire, problematizarea, experimentul, demonstrația, explicația, explozia stelară.

DESCRIEREA PROIECTULUI

Într-una din zile, un băiețel ne-a împărtășit că mama lui i-a citit o poveste minunată despre „ floarea de colț”. Copiii i-au adresat întrebări în legătură cu floarea de colț din poveste, fiind dornici să afle mai multe despre aceasta. Surprinzând discuțiile lor, le-am propus să discutăm în perioada ce urmează despre tainele forii de colț și a altor flori protejate.

INVENTAR DE PROBLEME:

Ce știu copiii?	Ce nu știu și doresc să afle?
Recunosc florile dintre alte plante.	Cum apar florile?
Florile cresc în grădini, parcuri, poienițe, pe câmpii.	Cum protejăm plantele?
Florile au un miros plăcut.	Cum se desfășoară procesul de germinație?
Părțile componente ale unei plante.	Cu ce se hrănesc plantele?
Condițiile de creștere și dezvoltare ale plantelor.	Cum respiră frunzele plantelor?
Florile sunt importante. Fără flori ar fi mai trist pe pământ.	Ce este clorofila? Care sunt florile protejate? De ce florile protejate sunt adevărate,, monumente ale naturii?”

SCRISOARE CĂTRE PĂRINȚI:

„ Stimați părinți,

Grupa mare „ A” derulează în perioada 07.03. 2022- 11.03. 2022, un proiect cu tema „ **FLORA DIN ROMÂNIA**”. Această temă o vom aborda, pentru a ajuta copiii să cunoască, să recunoască, să înțeleagă, să-și îmbogățească calitativ și cantitativ cunoștințele despre lumea plantelor din mediul ce-i înconjoară.

În acest sens, vă rugăm să discutați cu copiii despre acest subiect, să le dați informații corecte, pe care să le împărtășească și celorlalti copii din grupă și să ne sprijiniți, în măsura posibilităților, cu materiale specifice temei: atlas botanic, cărți, reviste, fotografii, curiozități și tot ceea ce credeți că ne- ar fi de folos.

Vă mulțumim pentru ajutor și înțelegere!

Educatorele și copiii grupei”

HARTA PROIECTULUI TEMATIC

FLORA DIN ROMÂNIA FLORI PROTEJATE– FLOAREA DE COLȚ

			
grija față de frumos și fragilitate	părțile componente ale unei plante	sentimentul de ocrotire	de armonia formelor și culorilor

CENTRE DE INTERES DESCHISE ȘI MATERIALE PUSE LA DISPOZIȚIA COPIILOR

<p>BIBLIOTECA</p> <p>Cărți, reviste, jetoane cu flori, planșe cu plante, carioca, polistiren, cărți de povești, Atlas Botanic, carte cu poezii, laptop, videoproiector, tablă magnetică, planșe din poveste, imagini reprezentând poezia.</p>	<p>ARTĂ</p> <p>Creioane colorate, foi colorate, carton colorat, lipici, blocuri de desen, pensule, acuarele, plexiglas, plastilină, planșete, foarfece, coronițe fișe de colorat, dischete demachiate, etc.</p>	<p>JOC DE ROL</p> <p>Coronițe, coșulețe, vase, farfurii, flori, casă de marcat, bani, lavete, stropitoare, vase pentru flori.</p>
<p>CONSTRUCTII</p> <p>Lego, cuburi din lemn, forme geometrice</p>	<p>ȘTIINȚĂ</p> <p>Imagini, jetoane, semințe, bulbi, ghivece cu pământ, ghivece cu flori, CD-player, CD-uri, fișe individuale de lucru, lupă, frunze, tablou cu floarea de colț, cifre, flori, magneți, pahare cu apă.</p>	<p>JOCURI DE MASĂ</p> <p>Jetoane cu imagini, cuișoare, puzzle, joc Memory, părțile componente ale florii de colț.</p>

PROIECT EDUCAȚIONAL
“Noi natura ocrotim, sănătoși vrem să trăim!”
în cadrul programului educațional național ”Ecogrădinița”

prof. înv. preșc. Cheie Simona
Liceul Teoretic „David Voniga,, Giroc
Grădinița P.P. Chișoda, Timiș

DOMENIUL ȘI TIPUL ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ:

DOMENIUL OM ȘI SOCIETATE – EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

TIPUL DE PROIECT : național

Durata proiectului: 2022 - 2023, 2023 - 2024, 2024 - 2025, 2025 - 2026

PREZENTAREA APLICANTULUI :

Numele instituției : Grădinița cu Program Prolungit Chișoda ;

Adresa instituției : str.N. Firu, Nr.56,Chișoda, com Giroc,jud. Timiș

Coordonatori proiect la nivel județean - an școlar 2023 - 2024:

Prof. Aura Codruța Danielescu

Prof. Lavinia Supuran

Organizatori – an școlar 2023 - 2024:

prof. Pascu Mihaela

prof. Antal Liliana

prof. înv. preșc. Cecan Olimpia

prof. înv. preșc. Dancea Carmen

prof. înv. preșc. Uțică Sofia

prof. înv. preșc. Popovici Snejana

prof. înv. preșc. Petruț -Nicola Daniela

prof. înv. preșc. Cocian Alexandra

prof. înv. preșc. Trifoi Dalia

prof. Țermure Mădălina

prof. înv. preșc. Cionca Ileana

prof. înv. preșc. Cheie Simona

prof. înv. preșc. Mărguș Cosmina

prof. înv. preșc. Simion Oana

prof. înv. preșc. Sârbu Iulia

prof. înv. preșc. Coșeriu Cristiana

prof. înv. preșc. Stoicovici Miladinea

prof. înv. preșc. Mircov Desmira

ECHIPA DE PROIECT – an școlar 2023 - 2024:

Liceul Teoretic „David Voniga”- Structură Grădinița P.P. Chișoda

prof. înv. preșc. Cionca Ileana

prof. înv. preșc. Mărguș Cosmina

prof. înv. preșc. Uțică Sofia

prof. înv. preșc. Cecan Olimpia

prof. înv. preșc. Cheie Simona

prof. înv. preșc. Popovici Snejana

prof. înv. preșc. Simion Oana

prof. înv. preșc. Dancea Carmen

prof. înv. preșc. Sârbu Iulia

prof. înv. preșc. Petruț -Nicola Daniela

prof. înv. preșc. Cocian Alexandra

prof. înv. preșc. Coșeriu Cristiana

Liceul Teoretic Peciu Nou - Structură Grădinița P.P. Peciu Nou

prof. înv. preșc. Trifoi Dalia

prof. înv. preșc. Țaran Rodica

prof. înv. preșc. Urda Zlata

Școala Gimnazială Sânmihaiu Român

S Grădinița P.P.Sânmihaiu Român

Grădinița P.N.Sânmihaiu German

prof. înv. preșc. Stoicovici Miladinca

prof. înv. preșc. Mircov Desmira

ARGUMENT

„Natura și educația sunt asemănătoare, căci educația îl transformă pe om și prin această transformare, creează Natura”

Democrit

Omul a fost dintotdeauna cel mai bun prieten al naturii. El este cel care o cântă și o slăvește în versuri, dar tot el, mânat de dorința de a o domina, este cel mai mare dușman al ei, pregătind cu propria-i nesăbuire, stingerea vieții pe planeta noastră. Degradarea continuă a mediului datorită influenței nefaste a omului, ne obligă să luăm atitudine pentru puritate, candoare, frumusețe căci, unica speranță a omenirii rămâne *natura*.

Timpul este preocupat de problemele individuale. Trăim într-o societate în care interesul propriu primează, iar interesul propriu, din păcate, nu reprezintă sănătatea. Pădurile, vegetația sunt șansa noastră dar, din păcate, defrișările sunt tot mai dese, iar viața fiecărui om este numai una; poate că de aceea fiecare dintre noi trăiește viața ireversibil. O nouă pădure se reface în câțiva ani, iar în acest timp cum vom supraviețui?

Știința ocrotirii mediului, *ECOLOGIA*, se naște în conjunctura unei vertiginoase escaladări a degradării lui, ca un strigăt disperat adresat omenirii. Curiozitatea copilului de a cunoaște tot ceea ce-l înconjoară, de a afla cât mai multe despre natură, se manifestă prin întrebări ca “*de ce?*”, “*cum?*”. Și asta datorită faptului că sub ochii lor se întâmplă fenomene contrar celor spuse despre cum ar trebui să ocrotim natura. Semnalele de alarmă lansate de specialiști, explicațiile și statisticile întocmite de aceștia au un rol incontestabil, dar pentru implicarea și acțiunea eficientă de formare în sens ecologic se ajunge prin sensibilizare și prin antrenarea comportamentelor afective și volitive ale copiilor.

”A educa” în spiritul educației ecologice înseamnă a-i forma copilului o conduită și o conștiință ecologică, care începe în familie, se continuă în grădiniță, școală și apoi, toată viața. Educația ecologică îi ajută pe copii să înțeleagă influența comportamentelor lor asupra calității mediului. Ea trebuie să formeze copilul pentru viață, să-i formeze calitățile necesare pentru a juca un rol creativ în vederea ameliorării condițiilor de viață și a protejării mediului înconjurător.

Încă de la vârsta preșcolară, contactul nemijlocit cu natura duce la formarea și consolidarea deprinderilor, priceperilor și comportamentelor ecologice. Toate acestea se pot realiza în natură, prin natură și pentru natură. Participarea activă constituie scopul final al educației ecologice, chemat să-i deprindă pe copii cu regulile de bună purtare, care ar trebui să fie respectate pe parcursul întregii vieți. Astfel, grădinița face primii pași în formarea unor conduite ecologice adecvate ocrotirii și îngrijirii naturii. Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de insignifiantă ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura. Tot mai mult se pune accent pe organizarea de activități, care să-i pună pe copii în contact direct cu natura, spre a-i cunoaște tainele și frumusețile.

Scopul final al educației ecologice este acela de a-i face pe copii să cunoască, să-și însușească, să respecte normele și regulile de prevenire și combatere a efectelor nedorite, cauzate de unele fenomene naturale, de protejare a mediului înconjurător, de menținere a sănătății individuale și colective și să înțeleagă necesitatea cultivării comportamentelor și atitudinilor de protecție și autoprotecție, în raport cu natura.

SCOPUL PROIECTULUI: Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător prin stimularea curiozității pentru investigarea acestuia; formarea unor atitudini pozitive, active, de toleranță, solidaritate, protecție și responsabilitate în relaționarea cu mediul înconjurător.

OBIECTIVE SPECIFICE ALE PROIECTULUI

privind preșcolarii :

- dobândirea un sistem coerent de cunoștințe elementare despre mediul înconjurător care să le permită adoptarea unei atitudini corespunzătoare față de Natură, precum și o comunicare adecvată cu acesta în plan afectiv, acțional, comportamental;
- îmbogățirea vocabularului activ cu termeni din domeniul ecologic;
- perceperea omului (implicit pe sine) ca element în acest spațiu și conștientizarea rolului pe care îl are acțiunea omului asupra mediului înconjurător, identificând activități umane negative care conduc la degradarea mediului;

- desfășurarea unor activități cu caracter experimental și demonstrativ / practice, în vederea însușirii de cunoștințe din domeniul ecologiei;
- participarea la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului;
- înțelegerea necesității de economisire a resurselor naturale (apă, energie, lemn) precum și importanța refolosirii lor;
- contribuția copiilor la reciclarea materialelor refolosibile;
- identificarea activităților umane negative care conduc la degradarea mediului și adoptarea unei atitudini corespunzătoare în raport cu acestea ;
- cunoașterea frumuseții Naturii din zona locală și din alte zone învecinate;
- înțelegerea ideea că Natura are nevoie de prieteni și că oricare copil poate deveni prieten al acesteia cu condiția să o cunoască, să o apere, să o protejeze și să o respecte.

privind cadrele didactice:

- familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a copilului pentru desfășurarea unor activități cu caracter ecologic în vederea însușirii unor cunoștințe din domeniul respectiv;
- construirea unui mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de protejare a naturii;

privind părinții și alți factori din comunitate :

- conștientizarea părinților și a altor factori educaționali din cadrul comunității cu privire la rolul lor în formarea și dezvoltarea propriilor copii;
- creșterea implicării părinților și a altor factori educaționali din cadrul comunității în activitatea grădiniței pentru crearea unui mediu sigur și sănătos pentru toți;
- implicarea autorităților locale și a altor factori ai comunității în rezolvarea problemelor administrativ-financiare care vor apărea pe parcursul derulării acestui proiect.

PERIOADA DERULĂRII PROIECTULUI: octombrie 2022 – iunie 2023; octombrie 2023 – iunie 2024; octombrie 2024 – iunie 2025; octombrie 2025 - iunie 2026.

GRUP ȚINTĂ: preșcolarii grădiniței, educatoare, părinți.

BENEFICIARII PROIECTULUI:

- direcți: copiii preșcolari;
- indirect: educatoare, părinți, comunitatea locală.

RESURSE UMANE: - preșcolarii grădinițelor partenere;
 - educatoarele grădinițelor partenere;
 - părinții copiilor.

RESURSE MATERIALE:

- materiale necesare amenajării și întreținerii unor spații verzi din incinta grădiniței;
- unelte pentru grădinărit (hârleț, sapă, lopeți, greble, stropitoare, găleți);
- puieți, răsaduri de flori, semințe, ghivece;
- materiale reciclate (sticle de plastic, carton, etc.);
- saci menajeri pentru ecologizare și mănuși menajere;
- pahare de unică folosință;
- cărți, reviste, atlas botanic și zoologic, CD-uri, soft educațional „Micul ecologist”;
- computer, imprimantă, xerox, hârtie A4, markere, carioci, lipici, hârtie autocolantă;
- aparat foto, videoproiector.

RESURSE FINANCIARE: sponsorizări obținute prin sprijinul părinților, fonduri proprii obținute prin valorificarea deșeurilor (sticle din plastic) și materiale reciclabile.

REZULTATE AȘTEPTATE:

- formarea unor aptitudini de îngrijire și curățenie a mediului natural înconjurător;
- folosirea diverselor materiale din natură;
- familiarizarea copiilor cu tipuri de organisme și materiale;
- cunoașterea diverselor fenomene și investigarea acestora;
- păstrarea sănătății prin evitarea poluării;
- plantarea și îngrijirea unor copaci;
- realizarea unor obiecte de artă folosind materiale reciclabile;
- îngrijirea animalelor și a plantelor;
- participarea directă la acțiuni de curățire a spațiului verde și a unor spații de joacă;
- colectarea deșeurilor;
- marcarea, prin acțiuni directe, a zilelor importante ale Ecologiei : ziua pasărilor, mediului, arborilor, a apei, pământului, luna pădurii, etc.

IMPACTUL PROIECTULUI:

- interes deosebit din partea copiilor și cadrelor didactice în desfășurarea activităților propuse
- atenția acordată desfășurării în mod original a activităților.

MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA REZULTATELOR PROIECTULUI:

- respectarea etapelor proiectului;
- fiecare acțiune desfășurată va fi monitorizată urmărindu-se astfel modul de derulare al activităților proiectate;
- feedback-urile din partea beneficiarilor și a partenerilor de proiect;

- observarea impactului derulării proiectului asupra copiilor și părinților;
- realizarea unei prezentări a activităților desfășurate în vederea atingerii obiectivelor propuse;
- raport de evaluare a activităților desfășurate în cadrul proiectului „ECOGRĂDINIȚA”.

MEDIATIZARE ȘI DISEMINARE:

- prezentarea proiectului în cadrul comisiei metodice din grădiniță, popularizând experiența pozitivă;
- mediatizarea proiectului la nivel local - prezentarea activităților desfășurate și a rezultatelor obținute în articole publicate în ziarul local și pe site-ul instituției.

BIBLIOGRAFIE:

Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii
 „Educația ecologică la vârsta preșcolară”- mic îndrumar pentru educatoare
 „ Pro Ecologia Mileniului III” - Revistă de educație ecologică 2004
 Materiale informative din cadrul proiectului ”România de poveste”

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

2023 - 2024

Luna	Activitatea desfășurată	Grupa	Obiective	Mijloc de realizare	Cine participă	Cine răspunde	Locul de desfășurare
septembrie 2023	<i>“Noi natura ocrotim, sănătoși vrem să trăim!”</i>		stabilirea temelor care se vor desfășura în cadrul proiectului	întâlnire ale echipei de proiect – dezbateri online	coordonatorii proiectului	coordonatorii proiectului	
octombrie 2023	<i>„Natura, toamna!”</i>	toate grupele	să adune materiale din natură (frunze, castane, nuci etc.) să observe schimbările suferite de natură toamna (îngălbenirea frunzelor)	plimbare cu familia pe străzile satului / curțile caselor colecționări de frunze, castane, etc.	copii, echipa de proiect	echipa de proiect	instituțiile partenere
noiembrie 2023	<i>„Ziua Internațională a Mării Negre”</i>		să înțeleagă efectele negative ale activității omului asupra Mării Negre și importanța protejării acestuia și a speciilor de animale care trăiesc în mare	lectura educ., prezentări PPT lucrări practice (colaje, pliante, machete); expoziție cu lucrări tematice	copii, echipa de proiect	echipa de proiect	instituțiile partenere
decembrie 2023	<i>“Brăduleț, drăguț, drăguț!”</i>	toate grupele	să confecționeze cu materiale din natură ornamente pentru bradul împodobit; să confecționeze brăduți din materiale reciclabile	lucrări practice expoziție cu lucrări tematice	copii, părinți echipa de proiect	echipa de proiect	instituțiile partenere

Luna	Activitatea desfășurată	Grupa	Obiective	Mijloc de realizare	Cine participă	Cine răspunde	Locul de desfășurare
februarie 2024	„Și animalele au dreptul la viață...” ”Ziua ursului brun” 2 februarie	toate grupele	să înțeleagă efectele negative ale activității omului asupra animalelor și importanța protejării acestora să afle informații noi despre urs	prezentări PPT, lecturi după imagini, lectura educ. observări, lucrări practice	copii, echipa de proiect părinți	echipa de proiect	instituțiile partenere
martie 2024	“Luna pădurii” “Pădurea izvor de sănătate” “ Cum protejăm natura?”	toate grupele	să înțeleagă importanța pădurilor (surse de oxigen, habitatul animalelor); să înțeleagă importanța protejării pădurilor, stoparea defrișărilor și necesitatea plantării de copaci	vizionare PPT realizare de pliante lucrări tematice (desene, colaje, machete)	copii, echipa de proiect	echipa de proiect	instituțiile partenere
aprilie 2024	“De ce plânge Pământul?” (poluarea și efectele ei) “S.O.S. Opriți poluarea!”	toate grupele	să observe efectele negati-ve ale poluării asupra me-diului ambiant; să înțeleagă necesitatea opririi acestor acțiuni distructive asupra Pământului	vizionare PPT realizarea unor lucrări tematice (desene, colaje, afișe)	copii, echipa de proiect, părinți	echipa de proiect	instituțiile partenere
mai 2024	”Micul grădinar”	toate grupele	să planteze flori, pomi; să adune gunoiul menajer din curtea grădiniței / locuinței personale; să ude florile.	plantare de flori și copăcei; îngrijirea curții grădiniței / curții casei	copii, echipa de proiect părinți	echipa de proiect	instituțiile partenere
iunie 2024	„Micii ecologiști au învățat să trăiască într-un mediu curat” (Evaluarea proiectului)	toate grupele	să-si exprime impresiile și trăirile proprii despre natură și protejarea acesteia prin activități artistico plastice și muzicale	realizarea de PPT-uri cu fotografiile din timpul desfășurării temelor	copii, echipa de proiect părinți	echipa de proiect	instituțiile partenere

CUPRINS

REFERATE, EXEMPLE DE BUNE PRACTICI, PROIECTE / PARTENERIATE EDUCATIONALE

prof. . Dancea Elena Carmen / prof. Cocian Alexandra	4
prof. Simion Oana	7
prof. Ștefan Adriana	9
prof. Lința Cristina	12
prof. Olariu Monica / prof. Crumpei Elena Maria	16
prof. Botean Loredana	20
prof. Opreșor Mădălina	22
prof. Dinicică Karina.....	26
prof. Brândușoni Ionela Alina / prof. Petricescu Valentina	29
prof. Ungurean Loredana / prof. Obeadă Sanda	33
prof. Bolbos Tamara / prof. Iercu Felicia Diana	36
prof. Todea Anamaria / prof. Sîrbu Lia	39
prof. Cionca Ileana	43
prof. Urechescu Alexandra	45
prof. Maria-Luisa Ciocani	48
prof. Mărguș Cosmina	53
prof. Marcu Simona Elena / prof. Roșian Geanina Cosmina	56
prof. Coseriu Cristiana	59
prof. Orian Elena / prof. Magda Iustina Larisa	62
prof. Uțică Sofia	65
prof. Pascu Mihaela / prof. Antal Liliana	67
prof. Ardelean Mărioara / prof. Fitera Ana	70
prof. Cheie Simona	74